

Arrest

nr. 346 232 van 6 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VANDEWALLE
Koopvaardijlaan 13
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 4 november 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat M. VANDEWALLE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster (A.H.A.Y.) en verzoeker (M.A.I.A) die verklaren van Palestijnse origine te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 7 mei 2024 en hebben een verzoek om internationale bescherming ingediend op 10 mei 2024.

Op (...) mei 2024 beviel verzoekster in België van haar dochter R. Zij heeft de Belgische nationaliteit.

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekende partijen door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 6 juni 2024 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werden verzoekende partijen gehoord op 2 oktober 2025.

1.3. Op 28 oktober 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 29 oktober 2025 aangetekend verzonden.

1.3.1. De bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde Palestijn te zijn. U bent afkomstig van Rafah in de Gazastrook. U bent gehuwd met H.(...) A.(...) (CGVS (...), O.V. (...)). Jullie hebben een zoon S.(...) (°(...), op de bijlage van uw echtgenote) en een dochter, R.(...) (°(...) in België, CGVS (...), O.V. (...)). R.(...) heeft de Belgische nationaliteit.

In augustus 2023 verlieten u en uw gezin Gaza omwille van de slechte economische omstandigheden, herhaaldelijke oorlogen en gebrek aan toekomstperspectief voor uw kind.

Jullie reisden via Turkije naar Griekenland, waar jullie in oktober 2023 aankwamen. Jullie deden een verzoek om internationale bescherming en werden erkend als vluchteling. Een maand na de positieve beslissing moesten jullie het opvangcentrum in Samos verlaten. Jullie gingen naar Thessaloniki (Salonik) om jullie verblijfsvergunningen en reisdocumenten te verkrijgen en verbleven er één maand.

Jullie woonden in een kamer van slechte kwaliteit en vonden geen werk. Uw vrouw, die zwanger was, kreeg niet de nodige medische opvolging. Op een dag werd uw zoontje in een park in Thessaloniki zonder reden geslagen door een onbekende vrouw. Omwille van al deze redenen besloten jullie Griekenland te verlaten.

Op 7/5/2024 reisden u en uw gezin op legale wijze van Griekenland naar België. Op 10/05/2024 deden jullie een verzoek om internationale bescherming. De broer van uw echtgenote, M.(...) A.(...) (CGVS, CGVS (...), O.V. (...)), deed diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming. U heeft nog een neef en twee nichten in België.

Ter ondersteuning van jullie verzoek om internationale bescherming legden u en uw vrouw volgende documenten neer: paspoorten van u, uw vrouw en zoon, geboorteaktes van u, uw vrouw, zoon, dochter en schoonbroer, identiteitskaarten van u en uw vrouw (kopieën), UNRWA family record (kopie) en een aanvraagformulier tot verblijfskaart op basis van uw dochter die de Belgische nationaliteit heeft. Na het onderhoud legden jullie foto's van de Griekse reisdocumenten van u, uw vrouw en jullie zoon voor.

Jullie geraakten jullie Griekse documenten kwijt in België.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac marked record, Verklaring DVZ, vraag 23, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS 2421076, hierna NPO man, p. 7) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

HET GEMEENSCHAPPELIJK EUROPEES ASIESTELSEL (GEAS)

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socioeconomic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoeknaar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://homeaffairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van

achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

GRIEKSE DOCUMENTEN

Uit uw verklaringen blijkt dat u een verblijfskaart (ADET) en een reisdocument verkreeg in Griekenland (NPO man, p. 6). Ook uw vrouw verkreeg deze documenten (notities van het persoonlijk onderhoud 2421076B, hierna NPO vrouw, p. 7). Jullie legden foto's van de Griekse reisdocumenten van u, uw vrouw (allebei geldig van 22/04/2024 tot 21/04/2029) en zoon (geldig van 22/04/2024 tot 21/04/2027) voor. Uit informatie van de Griekse autoriteiten blijkt dat de verblijfskaart van uw vrouw geldig is van 11/03/2024 tot 10/03/2027 (Cedoca aanvraag derde landen). Gezien u en uw vrouw op dezelfde dag erkend werden als vluchteling, met name op 11/03/2024, kan aangenomen worden dat uw verblijfskaart dezelfde geldigheid heeft als die van uw vrouw (Eurodac marked record Madi Ahmed en Alakhra Haneen).

1. Verlies documenten

U verklaarde dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, bent kwijtgeraakt (NPO man, p. 7).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit verlies alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk bent kwijtgeraakt. U deed geen aangifte van verlies van de documenten (NPO man, p. 7). U en uw vrouw legden overigens tegenstrijdige verklaringen af over de documenten. Tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat u uw Griekse verblijfskaart en reisdocument zelf weggooide na aankomst in België (Verklaring DVZ man, vraag 23). Uw vrouw zei bij de DVZ dat de documenten in beslag werden genomen door de politie in België of dat ze misschien verloren gingen (Verklaring DVZ vrouw, vraag 23). Tijdens uw onderhoud bij het CGVS zei u dan weer dat een van jullie tassen met de documenten erin zoekgeraakte na aankomst in België (NPO man, p. 7). Uw vrouw gaf bij het CGVS nog een andere verklaring voor het verdwijnen van jullie documenten: zij zei dat jullie koffers geopend werden in het Klein Kasteeltje en dat jullie spullen, waaronder de Griekse documenten, toen gestolen zijn (NPO vrouw, p. 7). Deze tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van de beweringen van u en uw vrouw niet meer over de Griekse documenten te beschikken totaal. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan de verklaringen van u en uw vrouw dat jullie niet meer over deze documenten zouden beschikken. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat jullie in het bezit zouden moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen.

Echter, zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan uw verklaring dat u niet langer over uw verblijfsvergunning beschikt, dan nog dient het volgende opgemerkt te worden.

2. ADET, AMKA en AFM

A.ADET

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and

socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Tevens blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen -) dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou hebben. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

B.AFM

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

U verklaarde niet te weten wat een AFM-nummer is en niets te weten over dergelijke papieren (NPO man, p. 11). U had wel een arbeidsattest, dat u kwijtgeraakt bent. Uw vrouw gaf aan dat de AFM samen met jullie andere documenten gestolen is (NPO vrouw, p. 12). Op basis hiervan kan geconcludeerd worden dat u met "arbeidsattest" AFM bedoelt. Zoals reeds werd opgemerkt is het niet geloofwaardig dat jullie Griekse documenten verloren gingen / gestolen werden.

Uit uw verklaringen blijkt niet of u de gegevens van uw AFM bijwerkte in het "Taks Office". " Zo ja, beschikt u over een geldige AFM. Zo nee, wijst dit op een gebrek aan intentie tot het uitbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland. Het komt aan u toe de nodige stappen te ondernemen om uw rechten in Griekenland te kunnen doen gelden.

U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen. U verklaarde niets te weten over documenten omdat u ze niet kan lezen (NPO man, p. 11). U heeft echter geen hulp gevraagd aan mensen die wel kunnen lezen of aan mensen die al langer in Griekenland zijn (NPO man, p. 11). Nochtans hadden jullie contact met een Algerijnse man van een hulporganisatie en een Arabisch sprekende advocaat die jullie bijstond bij het verkrijgen van documenten en een woning (NPO man, p. 11).

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoon.

C. AMKA

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooiën van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op :

https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

U verklaarde geen AMKA verkregen te hebben (NPO man, p. 12). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen of uw AMKA te bekomen. U weet niet waarom u geen AMKA bekam, u verwees slechts naar het feit dat u "zwak" bent in het verzamelen en begrijpen van documenten omdat u ze niet kan lezen. U bent nochtans wel geletterd in het Arabisch en uw vrouw heeft een goede kennis van het Engels (NPO man, p. 12, NPO vrouw, p. 5). U zocht echter nooit naar relevante informatie over documenten e.d. op websites. Voorts hadden jullie contact met een Algerijnse man van een hulporganisatie en een Arabisch sprekende advocaat die jullie hielp met het verkrijgen van documenten en een woning (NPO man, p. 11-12). Dat u geen tijd had om informatie te zoeken en dat er te weinig tijd was tussen het incident met uw zontje en jullie vertrek vergoelijkt niet dat u geen stappen ondernam.

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoon t.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigde n van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorg eenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf). Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

MOTIEVEN

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en, huisvesting voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

1. Griekenland als tussenstop

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het feit dat u en uw echtgenote korte tijd na de toekenning van jullie beschermingsstatus vertrokken zijn, niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen. Deze indruk wordt bevestigd door uw verklaring dat jullie slechts vier dagen na het bekomen van documenten Griekenland verlieten (NPO man, p. 7). Uw bewering dat u van plan was uw

leven te verbeteren en een normaal leven te leiden na het bekomen van documenten in Thessaloniki en die van uw vrouw dat jullie een toekomst wilden opbouwen in Griekenland voor jullie kinderen en jullie levens wilden verbeteren zijn dan ook weinig geloofwaardig (NPO man, p. 7 en NPO vrouw, p. 8).

2. Woonomstandigheden

U en uw echtgenote verklaarden dat jullie na het verkrijgen van internationale bescherming in Griekenland en na vertrek uit het opvangcentrum in een kamer van slechte kwaliteit verbleven in Thessaloniki (NPO man, p. 7-8, NPO vrouw, p. 6, 9)

Uit jullie verklaringen blijkt echter dat jullie tijdens jullie verblijf in Griekenland steeds onderdak hadden en jullie niet in een situatie van verregaande materiële deprivatie leefden. Zo was er een toilet, konden jullie koken in de kamer op een kookplaat en was er een doucheruimte in de buurt (NPO man, p. 9 en NPO vrouw, p. 6).

Uw vrouw verklaarde dat jullie geen betere woning vonden omdat jullie geen werkcontract hadden en omdat weinig verhuurders Engels spreken, maar jullie ondernamen beperkte stappen om andere accommodatie te vinden (NPO vrouw, p. 9). Zo gingen jullie enkel naar adressen die een Algerijnse man van een hulporganisatie aan jullie had gegeven. Bovendien bleven jullie slechts een maand in Thessaloniki, waardoor jullie zoektocht naar een andere woning sowieso zeer beperkt was in de tijd.

3. Financiële middelen en werk

U verklaarde dat u geen werk vond in Thessaloniki (NPO man, p. 9-10). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u op Samos wel 10 tot 12 dagen gewerkt heeft in de bouwsector, wat aantoont dat u wel in staat was werk te vinden in Griekenland. U ging in Thessaloniki naar een plein en wachtte daar tot er iemand zou passeren die personeel zocht, u heeft geen andere dingen gedaan om werk te zoeken (NPO man, p. 9-11). Hieruit blijkt dat u zeer beperkte en weinig doortastende stappen ondernomen heeft om werk te vinden.

Uw verklaring dat men bijna geen werk kan vinden in Griekenland zonder kennis van de Griekse taal overtuigt niet, er kan immers aangenomen worden dat voor bepaalde jobs in bepaalde sectoren (landbouw, horeca, poetsen...) kennis van het Grieks niet vereist is (NPO man, p. 9). U heeft voorts zeer beperkte inspanningen gedaan om Grieks te leren (NPO man, p. 14). In het opvangcentrum heeft u anderhalve week Griekse les gevolgd, waarna u naar eigen zeggen al wist dat u de taal nooit zou leren omdat het veel te moeilijk was voor u. Dat u na anderhalve week les het leren van de taal al opgaf wijst niet op een oprechte intentie om een duurzaam leven op te bouwen.

U beschikt over een netwerk dat bereid en in staat is om u financieel te ondersteunen. Zo heeft u geld gekregen en geleend van de zus van uw vrouw en haar man die in Engeland wonen, en de zus van uw vrouw die in Turkije woont (NPO man, p. 15).

4. Onveiligheid

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat uw zoontje als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer is geworden van een incident met een derde moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. U verklaarde dat uw zoontje zonder reden geslagen werd door een onbekende vrouw in het park, waarna een Griekse man boos was op de vrouw en bereid was te getuigen voor jullie (NPO man, p. 10). Dit gedrag van de vrouw is uiteraard afkeurenswaardig, maar een dergelijk eenmalig incident kan niet als onmenselijke of vernederende behandeling beschouwd worden.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u en uw vrouw naar aanleiding van deze ervaring geen pogingen hebben ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. U verklaarde dat de vrouw die uw kind sloeg dreigde de politie te bellen en dat u dacht aangifte te doen als de politie zou komen, wat niet gebeurde (NPO man, p. 10). Uw vrouw zei dan weer dat jullie dachten dat de politie zou komen omdat de man die het gedrag van de vrouw afkeurde de politie belde (NPO vrouw, p. 11). Wat er ook van zij, jullie hebben zelf geen stappen gezet om een beroep te doen op de autoriteiten. Het is niet aannemelijk dat jullie niet wisten dat het mogelijk was om zelf naar het politiebureau te gaan (NPO vrouw, p. 11).

U verklaarde voorts dat de bureaus in jullie eerste woning de politie belden omdat jullie zoontje lawaai maakte (NPO man, p. 12). Dit heeft geen verdere gevolgen gehad, de politie is niet naar jullie gekomen na deze klachten en jullie zijn enkele dagen later verhuisd. Er is geen enkele concrete indicatie dat de bureaus klacht indienden om jullie te pesten of te discrimineren, zoals u beweerde (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5).

5. Toegang tot medische zorg

Uzelf heeft in Griekenland slechts één keer medische zorg nodig gehad, toen u last had van uw knie (NPO man, p. 13). U kreeg toen de nodige zorg, u kreeg met name een crème van de dokter in het opvangcentrum. Het CGVS verwijst naar bovenvermelde informatie met betrekking tot de mogelijkheid om een AMKA te verkrijgen en de gratis toegang tot medische noodhulp bij ontbreken van een AMKA.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

U en uw vrouw verklaarden dat uw vrouw niet de nodige medische begeleiding kreeg tijdens haar zwangerschap in Griekenland (NPO man, p. 9, 12-13 en NPO vrouw, p. 10, 12-13). Gezien dit element louter betrekking heeft op uw vrouw wordt het besproken in de beslissing van haar verzoek om internationale bescherming.

6. Onderwijs

Tijdens uw onderhoud bij de DVZ haalden u en uw vrouw het gebrek aan goed onderwijs voor kinderen aan als een van de zaken die jullie vrezen in Griekenland (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Gevraagd door het CGVS om dit te verduidelijken, had u het slechts over het incident waarbij uw zoon geslagen is, wat niets te maken heeft met onderwijs (NPO man, p. 13-14). Uw vrouw zei dat uw zoon in de periode dat jullie in het opvangcentrum verbleven les kreeg, maar dat de taal heel moeilijk was voor hem en dat hij maar vijf woorden leerde, terwijl zijn opleiding in België makkelijker gaat (NPO vrouw, p. 14). Jullie zoon was ten tijde van jullie verblijf in Samos een kleuter van drie jaar oud, waardoor het uiteraard niet vreemd is dat hij minder snel een vreemde taal leerde dan nu als vijfjarige. U en uw vrouw toonden op geen enkele wijze aan dat jullie kind geen toegang zou hebben tot kwaliteitsvol onderwijs in Griekenland.

7. Zelfredzaamheid

Uit de elementen in uw dossier blijkt dat u en uw vrouw geen bijzondere kwetsbaarheid hebben.

Het CGVS is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

U en uw vrouw zijn voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dat blijkt uit het volgende: U was in staat in Gaza en in Griekenland te werken in verschillende sectoren (landbouw en bouw) en u bent momenteel op zoek naar werk in België (NPO man, p. 4). Uw vrouw is gediplomeerd verpleegkundige, heeft werkervaring in een ziekenhuis en spreekt goed Engels, wat haar arbeidskansen verhoogt (NPO vrouw, p. 4-5). Jullie waren in staat in Griekenland een advocaat te vinden en tegen betaling te consulteren die jullie bijstond bij het bekomen van documenten en vinden van accommodatie (NPO man, p. 11). Jullie vonden in Griekenland een hulporganisatie die jullie voedselhulp gaf en kregen informatie van Arabieren (NPO man, p. 11 en NPO vrouw, p. 9). U en uw vrouw konden in Griekenland rekenen op een familiaal netwerk in het buitenland dat jullie van tijd tot tijd financieel ondersteunde door geld te lenen of te geven (NPO man, p. 15 en NPO vrouw, p. 6). Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.

Uw vrouw verklaarde dat jullie naar organisaties of diensten van de overheid gingen om te informeren over hulp, maar dat jullie vaak gezegd werd om op een andere dag te komen, wat niet makkelijk was door haar zwangerschap, of dat de plekken gesloten waren (NPO vrouw, p. 9-10). Uw vrouw kent de namen van deze organisaties en diensten niet, wat al twijfels oproept over de geloofwaardigheid van deze verklaring. Verder kan verwacht worden dat u zich alleen op de juiste openingsdag naar dergelijke plekken begeeft als uw vrouw verhinderd zou zijn door haar zwangerschap, maar nergens blijkt dat u dit gedaan heeft.

8. Familie

U en uw vrouw hebben enkele familieleden en verwanten in België. Het CGVS merkt op dat elk asiëldossier naar eigen merites beoordeeld en bekeken dient te worden. De toekenning van een beschermingsstatus aan een familielid wijst er niet automatisch op dat u een beschermingsstatus dient toegekend te worden.

Jullie dochter R.(...) heeft de Belgische nationaliteit verkregen, haar verzoek om internationale bescherming werd bijgevolg beëindigd. Het loutere feit dat u een familielid bent van een Belg heeft géénszins automatisch tot gevolg dat de bevoegde Belgische instanties ertoe gehouden zijn om u een internationale beschermingsstatus te verlenen. Ik wijs erop dat uw verzoek als niet-ontvankelijk kan worden verklaard omdat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, en u niet op concrete en individuele wijze hebt aangetoond dat deze bescherming niet effectief zou zijn. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw familiale situatie. Uit uw verklaringen en het neergelegde document met betrekking tot de aanvraag van een verblijfskaart blijkt dat jullie al bezig zijn hiermee (NPO man, p. 3, 14). De bestreden beslissing strekt er niet toe uw gezinsleven te verhinderen of te bemoeilijken maar houdt enkel in dat uw verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard nu u reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat.

Het verzoek van uw schoonbroer M.(...)A.(...), die eveneens een internationale beschermingsstatus heeft in Griekenland, werd niet-ontvankelijk verklaard.

DOCUMENTEN

De overige door u en uw vrouw neergelegde documenten kunnen bovenstaande beoordeling niet wijzigen. De paspoorten, identiteitskaarten, geboorteaktes en het UNRWA document van u, uw gezinsleden en uw schoonbroer hebben betrekking op jullie identiteit, herkomst en familiebanden, die niet ter discussie staan in deze beslissing. Het aanvraagformulier tot verblijfskaart op basis van uw dochter bevestigt dat R.(...) de Belgische nationaliteit heeft, wat niet in twijfel getrokken wordt door het CGVS.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst."

1.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde Palestijnse te zijn. U bent afkomstig van Rafah in de Gazastrook. U bent gehuwd met A.(...) M.(...)(CGVS (...), O.V. (...)). Jullie hebben een zoon S.(...) (°(...), op de bijlage van uw echtgenote) en een dochter, R.(...) (°(...) in België, CGVS (...), O.V. (...)). R.(...) heeft de Belgische nationaliteit.

In augustus 2023 verlieten u en uw gezin Gaza omwille van de slechte economische omstandigheden, herhaaldelijke oorlogen en gebrek aan toekomstperspectief voor uw kind.

Jullie reisden via Turkije naar Griekenland, waar jullie in oktober 2023 aankwamen. Jullie deden een verzoek om internationale bescherming en werden erkend als vluchteling. Een maand na de positieve beslissing moesten jullie het opvangcentrum in Samos verlaten. Jullie gingen naar Thessaloniki (Salonik) om jullie verblijfsvergunningen en reisdocumenten te verkrijgen en verbleven er één maand.

Jullie woonden in een kamer van slechte kwaliteit en vonden geen werk. U was zwanger, maar kreeg niet de nodige medische opvolging. Op een dag werd uw zoontje in het park in Thessaloniki zonder reden geslagen door een onbekende vrouw. Omwille van al deze redenen besloten jullie Griekenland te verlaten.

Op 7/5/2024 dag reisden u en uw gezin op legale wijze van Griekenland naar België. op 10/05/2024 deden jullie een verzoek om internationale bescherming. Uw broer, (...) A.(...) (CGVS (...), O.V. (...)), deed diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming. U heeft nog enkele verwanten in België.

Ter ondersteuning van jullie verzoek om internationale bescherming legden u en uw man volgende documenten neer: paspoorten van u, uw man en zoon, geboorteaktes van u, uw man, zoon, dochter en broer, identiteitskaarten van u en uw man, UNRWA family record, aanvraagformulier tot verblijfskaart op basis van uw dochter die de Belgische nationaliteit heeft. Na het onderhoud legden jullie foto's van de Griekse reisdocumenten van u, uw man en jullie zoon voor.

Jullie Griekse documenten werden gestolen in België.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac marked record, Cedoca aanvraag derde landen) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

U baseert zich grotendeels op dezelfde motieven als uw echtgenoot, A.(...) M.(...). In zijn beslissing wordt uitgelegd waarom zijn verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing luidt als volgt:

"(...)"

Bovenstaande vaststellingen gelden onverkort voor uzelf aangezien u zich op dezelfde problemen en documenten beroept. Tenslotte kan het CGVS hierbij nog onderstaande aanvullingen maken voor wat betreft uw eigen verzoek:

AFM

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland).

Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke

'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Uit uw verklaringen blijkt dat u een AFM had in Griekenland. U verklaarde dat uw AFM, net zoals uw AMKA en andere Griekse documenten, gestolen is, wat niet geloofwaardig is (NPO vrouw, p. 12 en supra). U verklaarde dat u zich inschreef bij een arbeidsbureau ging in Thessaloniki, waaruit afgeleid kan worden dat u legaal kon werken en dat u over een geldige AFM beschikt (NPO vrouw, p. 13).

Toegang tot medische zorg

U en uw man verklaarden dat u niet de nodige medische begeleiding kreeg tijdens uw zwangerschap in Griekenland (NPO man, p. 9, 12-13 en NPO vrouw, p. 10, 12-13). Uw man zei dat u in het ziekenhuis in Samos drie keer een afspraak had in het ziekenhuis die niet doorging, zonder dat er een reden werden gegeven. U wist tijdens uw onderhoud bij het CGVS niet meer hoeveel afspraken niet doorgingen, naast de ene afspraak bij de gynaecoloog die wel plaatshad, bij de DVZ had u het nog over meer dan 10 afspraken die niet doorgingen (Vragenlijst CGVS). Jullie legden geen bewijzen voor van de afspraken, waardoor er totaal geen zicht is op de frequentie van dit probleem. U wijt de geannuleerde afspraken aan een misverstand tussen het opvangcentrum en het ziekenhuis, u heeft geen bewijzen dat het omwille van discriminatie was. Het CGVS merkt op dat er naast misverstanden nog andere redenen kunnen zijn, bijvoorbeeld dringende medische interventies die voorrang hadden op een nieturgente routinecontrole. Jullie hebben in elk geval nooit klacht ingediend over de geannuleerde afspraken, jullie hebben dit enkel gemeld bij de sociaal assistent en dokter van het opvangcentrum, die niet bevoegd was hiervoor.

In Thessaloniki bent u nooit naar een dokter of ziekenhuis geweest, u heeft dus geen verdere pogingen gedaan om medische zorg te krijgen en uw rechten als erkend vluchteling te doen gelden. Uw man verklaarde dat jullie er geen plaatsen kenden waar medische zorg gegeven werd en u zei dat u vaak tevergeefs een medisch centrum zocht. U heeft een goede kennis van het Engels, waardoor verwacht kan worden dat u in staat bent zelf informatie over de locatie van ziekenhuizen op te zoeken, bijvoorbeeld online. Jullie gingen bovendien wel langs bij een hulporganisatie waar een verpleegster u onderzocht. Er kan verwacht worden dat jullie adressen vroegen van ziekenhuizen of klinieken aan mensen van deze organisatie als u nood had aan medische zorg. Iemand van de hulporganisatie slaagde er bovendien wel in een doktersafpraak te maken in een geschikt medisch centrum voor u, maar u ging niet naar deze afspraak omdat die in de periode van uw geplande bevalling was, wat niet handig was.

Het CGVS merkt op dat u in Griekenland enkel nood had aan medische zorg verbonden aan uw zwangerschap (NPO vrouw, p. 14).

Uw verklaringen over een andere zwangere vrouw van het opvangcentrum wiens baby overleed zijn niet relevant voor de beoordeling van uw verzoek (NPO vrouw, p. 10-11). Uw verklaringen over mogelijk slechte zorg in het ziekenhuis zijn louter gebaseerd op uw eigen subjectieve hypothesen. Er is geen enkele concrete, objectieve indicatie dat de medische zorg in Griekenland ondermaats zou zijn van kwaliteit.

Uit uw verklaringen blijkt dat u over een AMKA beschikte in Griekenland (NPO vrouw, p. 12). Zoals reeds werkt opgemerkt is het niet geloofwaardig dat uw Griekse documenten gestolen werden in België.

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor uw vrouw.

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigen verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet heeft aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Dezelfde conclusie kan getrokken worden voor uw zoon S.(...). U verklaarde op 04/06/2024 bij de DVZ dat uw zoon psychologische problemen kreeg door de mep die hij kreeg in Griekenland en dat hij daar nog steeds last van had (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Uw man maakte geen enkele melding hiervan, noch bij de DVZ, noch bij het CGVS. U vermeldde dit niet spontaan bij het CGVS, ook niet toen u gevraagd werd of er

redenen zijn die specifiek de terugkeer van S.(...) verhinderen, u zei toen enkel dat hij vaak boos wordt als jullie over Griekenland spreken (NPO vrouw, p. 13-14). Bevraagd over de psychologische problemen van S.(...) verklaarde u dat uw zoontje in Griekenland en de eerste drie maanden in België bang was, niet buiten durfde te gaan en niet meer zindelijk was (NPO vrouw, p. 15). Inmiddels zijn deze problemen opgelost, zo zei u (NPO vrouw, p. 15). Jullie hebben een afspraak bij de psycholoog voor jullie zoontje, maar hij is nog niet behandeld. Voorts hebben jullie ook een afspraak bij de oogarts voor hem omdat hij waarschijnlijk een probleem heeft met zijn ogen. U en uw man leggen geen enkel medisch en/of psychologisch document neer waaruit blijkt dat jullie zoontje nood heeft aan gespecialiseerde, regelmatige en complexe follow-up, behandeling en monitoring.

Werk

U verklaarde dat u geen werk vond in Griekenland (NPO vrouw, p. 11). U heeft echter zeer beperkte stappen ondernomen om werk te proberen vinden in Griekenland: u bent één keer naar een arbeidsbureau in Thessaloniki geweest, en amper 10 dagen later bent u al vertrokken uit Griekenland (NPO vrouw, p. 13). U heeft voor de rest niets ondernomen om werk te proberen vinden.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst."

Wat betreft de elementen op basis waarvan verzoekster een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend als de beoordeling daarvan van verweerder, kan worden verwezen naar het beschreven feitenrelaas onder punt 1.3.1.

2. Over de rechtspleging

Afwezigheid van de verwerende partij

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt: *"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In het verzoekschrift voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Europese Handvest), *"de rechten van het kind"* en het hoger belang van het kind, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen als het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekende partijen geven aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissingen en trachten deze te weerleggen. Verzoekende partijen betogen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland een risico lopen op een onmenselijke en vernederende behandeling, hetgeen het beschermingsstatuut in Griekenland niet effectief maakt. Verzoekende partijen leggen de nadruk op de

wetgeving inzake internationale beschermingsstatus als de problemen in Griekenland aangaande de situatie van erkende vluchtelingen. In hoofddeel vragen verzoekende partijen de bestreden beslissingen te hervormen en hen te erkennen als vluchtelingen. Ondergeschied vragen verzoekende partijen hen de subsidiaire bescherming te verlenen.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekende partijen voegen geen stukken toe aan het verzoekschrift.

3.2.2. Op 5 maart 2026 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in, waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt (rechtsplegingsdossier, stuk 8):

- AIDA/ECRE “*Country Report : Greece. Update 2024*”, van september 2025;
- Cedoca “*COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*” van 17 september 2025;
- *Pressemitteilung* nr. 30/2025 van 16 april 2025, Bundesverwaltungsgericht, en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16.04.2025;
- *Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel*, van 2 september 2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing– 2BvR 1425/24 van 1 april 2025;
- *Bundesverwaltungsgericht*, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025.

Volgend stuk wordt toegevoegd: Nota: AMKA wetgeving Griekenland (update), Juridische Dienst CGVS, 16 januari 2026.

3.2.3. Op 9 maart 2026 leggen verzoekende partijen een aanvullende nota neer met volgende stukken in bijlage (rechtsplegingsdossier, stuk 12):

- een brief van de Griekse NGO's d.d. 19 november 2025 aan het CGVS met betrekking tot de nota “*Aide aux migrants*” (stuk 4);
- een brief gestuurd naar confrater Lahaye door de RSA – M. Minos Mouzourakis advocaat en Legal and Advocacy Officer binnen de RSA d.d. 16 januari 2026 (stuk 5).

3.3. Beoordeling

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop.

3.3.2. Inzake de samenwerkingsplicht wordt verwezen naar artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.”

Artikel 10.3 van de richtlijn 2013/32/EU, dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

“3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

a) [...];

b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken;

[...]”

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

3.3.3. Wat betreft de kritiek inzake de niet gerespecteerde beslissingstermijn, wijst de Raad erop dat artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet het volgende bepaalt:

"De in het eerste lid, 2°, 3°, 4° en 6°, bedoelde beslissingen worden getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden."

In de voorbereidende werken wordt hierover het volgende gesteld:

"Gezien, in het geval de Commissaris-generaal beslist tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek, het vermoeden bestaat dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming, hetzij omdat hij reeds bescherming geniet in een lidstaat van de EU, hetzij omdat hij afkomstig is uit een lidstaat van de EU of uit een staat die partij is bij een Toetredingsverdrag tot de EU, hetzij omdat hij bescherming kan krijgen in een derde land waarmee hij een band heeft, wordt de beslissingstermijn voor de niet-ontvankelijke verzoeken ingekort tot vijftien werkdagen." (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 108-109).

Hieruit blijkt dat de in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet opgenomen termijn een louter indicatieve ordetermijn betreft waarbij de wetgever het aangewezen acht om deze verzoeken snel, in casu binnen een termijn van vijftien werkdagen, te behandelen. Een snelle behandeling is bijgevolg wenselijk, maar niet verplicht. De wet verbindt, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker lijkt voor te houden in voorliggend verzoekschrift, geen sanctie aan het overschrijden van voormelde termijn. Er zijn ook geen wettelijke bepalingen of beginselen die de Raad toelaten een vreemdeling als vluchteling te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat zijn verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

Evenmin wordt de commissaris-generaal opgelegd om in haar beslissingen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° uitleg te vermelden waarom de vooropgestelde termijn niet werd nageleefd, noch kan uit het niet nemen van een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat) binnen de door artikel 57/6, § 3, vierde lid gestelde termijn, worden afgeleid dat een niet-ontvankelijkheidsbeslissing niet meer mocht worden genomen of dat verweerder niet langer over die mogelijkheid beschikte. Het overschrijden van die termijn van vijftien werkdagen brengt verder geen verlies van bevoegdheid met zich mee. Kortom, de overschrijding van de beslissingstermijn van vijftien werkdagen heeft geenszins tot gevolg dat verweerder niet langer bevoegd zou zijn om het door verzoeker ingediende

beschermingsverzoek niet-ontvankelijk te verklaren op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen ook niet aan welk belang zij hebben bij het aanvoeren dat hun beschermingsverzoek sneller had moeten worden behandeld. Zij kunnen bezwaarlijk beweren benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoten tegen de beweerde vervolging of ernstige schade en aanvullende stukken konden verzamelen ter staving van hun relaas.

Deze onderdelen van het middel inzake artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet kunnen in zoverre dan ook niet aangenomen worden.

3.3.4. Motieven van de bestreden beslissingen

3.3.4.1. In de bestreden beslissingen worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet omdat:

- (i) uit de elementen die voorhanden zijn, blijkt dat verzoekende partijen reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland;
- (ii) verzoekende partijen het vermoeden niet weerleggen dat hun grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden:
 - (a) verzoekende partijen beschikken over een verblijfskaart en reisdocument die beide nog geldig zijn;
 - (b) wat betreft het verlies van documenten: er kan geen geloof worden gehecht aan hun verklaringen inzake het verlies van hun documenten;

Bovendien wordt het volgende opgemerkt:

- inzake ADET: uit objectieve informatie blijkt dat verzoeker en verzoekster bij verlies van het fysieke document een vervangkaart kunnen aanvragen via een vastgelegde administratieve procedure bij de Griekse asielautoriteiten en politie. Aangezien hun verblijfsrecht volgens het dossier nog steeds geldig is en het fysieke document pas na officiële aangifte ongeldig wordt, zullen zij bij terugkeer niet worden geconfronteerd met de specifieke moeilijkheden die gelden voor personen zonder geldig verblijfsrecht;
- inzake AFM: verzoeker en verzoekster beschikken via hun Griekse status automatisch over een AFM-nummer (fiscaal registratienummer) wat essentieel is voor toegang tot werk, huisvesting en bankdiensten. De bewering van de betrokkenen dat zij niet weten wat een AFM-nummer is of dat dit document gestolen zou zijn, wordt als ongeloofwaardig beschouwd, mede omdat zij eerder melding maakten van een "*arbeidsattest*" en over professionele juridische bijstand beschikten;
- inzake AMKA: verzoekende partijen hebben nagelaten de noodzakelijke stappen te ondernemen voor het activeren van een sociaal zekerheidsnummer (AMKA), terwijl zij hiertoe wel in staat werden geacht gezien hun talenkennis en de beschikbare juridische bijstand. Het komt aan statushouders zelf toe om hun rechten uit te oefenen. Bovendien wijst objectieve informatie uit dat zij, zelfs zonder AMKA, in Griekenland toegang behouden tot gratis medische noodhulp en noodzakelijke medicatie via openbare instellingen en ngo's, waardoor er bij terugkeer geen sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, temeer omdat er geen sprake is van een specifieke, zware medische kwetsbaarheid;
- (c) de confrontatie van moeilijkheden op vlak van werkgelegenheid en huisvesting bereikt niet de hoge drempel van ernstige materiële deprivatie zoals vereist door het Hof van Justitie:
 - de intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen is ongeloofwaardig, aangezien zij na een korte tijd na de toekenning van de beschermingsstatus Griekenland hebben verlaten;
 - op vlak van woonomstandigheden: verzoekende partijen beschikten tijdens hun verblijf in Griekenland steeds over onderdak met basisfaciliteiten. De inspanningen om betere huisvesting te vinden waren bovendien uiterst beperkt;
 - inzake financiële middelen en werk: verzoekende partijen hebben onvoldoende inspanningen geleverd om werk te vinden of zich te integreren. De taal is geen barrière nu verzoeker al na anderhalve week stopte met taallessen en er sectoren zijn waar er geen talenkennis vereist is;
 - betreffende de onveiligheid: het incident waarbij het zoontje van verzoekende partijen door een onbekende vrouw werd geslagen is afkeurenswaardig, maar bereikt de drempel van een onmenselijke of vernederende behandeling niet. Zij hebben overigens geen klachten neergelegd bij de autoriteiten. Daarnaast worden de klachten van burens over geluidsoverlast niet beschouwd als bewijs van pesterijen of discriminatie, hebben deze incidenten geen verdere politionele gevolgen gekend en zijn er geen concrete aanwijzingen voor kwaad opzet;
 - inzake toegang tot medische zorg: er wordt niet aangetoond dat zij een specifieke zware kwetsbaarheid hebben. Daarnaast werd verzoeker tijdens zijn verblijf adequaat geholpen voor knieklachten;
 - op vlak van onderwijs: verzoekende partijen hebben niet aangetoond dat hun kind in Griekenland geen toegang zou hebben tot kwaliteitsvol onderwijs, aangezien hun bezwaren hoofdzakelijk gebaseerd waren op het eerder besproken incident in het park en de taalmoeilijkheden van hun zoon;
 - wat betreft zelfredzaamheid: verzoeker en verzoekster beschikken over voldoende autonomie en zelfredzaamheid om in hun eigen levensonderhoud te voorzien, aangezien verzoeker werkervaring heeft in diverse sectoren en verzoekster als gediplomeerd verpleegkundige met een goede kennis van het Engels over gunstige arbeidskansen beschikt. Zij hebben in Griekenland beroep kunnen doen op hulporganisaties en financiële steun vanuit hun internationale familiale netwerk;

- inzake hun netwerk (familie): er wordt benadrukt dat de aanwezigheid van familieleden in België, waaronder hun dochter met de Belgische nationaliteit, geen automatische grond vormt voor het toekennen van een internationale beschermingsstatus. Voor verblijf op basis van familiale redenen dienen zij de daarvoor bestemde wettelijke procedures te volgen, waarmee zij overigens al gestart zijn;

(iii) wat betreft verzoekster wordt in haar bestreden beslissing nog het volgende vermeld: Verzoekster diende haar verzoek in na 31 december 2020 waardoor zij automatisch over een fiscaal registratienummer (AFM) beschikt hetgeen cruciaal is voor toegang tot de arbeidsmarkt, huisvesting en bankdiensten. Verder heeft verzoekster met een AMKA-nummer recht op medische zorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. De beweringen over ontoereikende medische begeleiding tijdens haar zwangerschap en de psychologische klachten van haar zoon worden als onvoldoende onderbouwd en ongeloofwaardig beschouwd, mede door het gebrek aan medische attesten en het feit dat verzoekster zelf aangaf dat de problemen van haar zoon inmiddels zijn opgelost. Daarnaast heeft verzoekster onvoldoende inspanningen geleverd om werk te vinden of haar rechten uit te oefenen;

(iv) de neergelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen.

3.3.4.2. Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zouden stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.5. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissingen wordt vooreerst in het kader van bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoekende partijen het volgende uiteengezet:

“U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.”

In het verzoekschrift wordt verwezen naar de kwetsbaarheid van verzoekende partijen, met name naar aanleiding van de gekende erbarmelijke omstandigheden in de Gazastrook. Er wordt gesteld dat er reeds in het verleden als heden beroep werd gedaan op psychologische hulp en medicatie.

De Raad benadrukt echter dat de motieven van de bestreden beslissingen niet op dienstige wijze worden betwist.

Aan verzoekende partijen werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd of zij in staat zijn om het persoonlijk onderhoud te kunnen bijwonen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: NPO) verzoekende partijen, p. 2). Nadien werd aan verzoekende partijen aangegeven dat er pauzes zullen worden ingelast en dat zij hier ook om konden vragen (NPO verzoekende partijen, p. 2). Verder blijkt uit een lezing van het gehele gehoorverslag dat dit op een normale wijze plaatsvond en dat verzoekende partijen konden antwoorden op de gestelde vragen. Er blijkt niet dat zij problemen zouden hebben gehad om hun antwoorden gestructureerd te formuleren en verzoekende partijen verklaarden dat zij de tolk goed begrepen (NPO's verzoekende partijen, p. 2). De advocaat van verzoekende partijen maakte geen opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud of over het feit dat geen of onvoldoende rekening werd gehouden met de gezondheidstoestand van verzoekende partijen (NPO verzoeker, p. 16; NPO verzoekster, p. 15).

Verzoekende partijen brengen geen concrete stukken of medische attesten bij waaruit enige kwetsbaarheid kan worden afgeleid. Er kan aldus niet worden gesteld dat verzoekende partijen niet in staat zouden zijn om op een normale wijze hun procedure om internationale bescherming te doorlopen en/of om gedetailleerde, doorleefde, coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen in het kader van hun verzoek om internationale bescherming.

Verder laten verzoekende partijen na concreet te duiden welke steunmaatregelen in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet hun nog zouden moeten zijn verleend.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van verzoekende partijen in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat zij kunnen voldoen aan hun verplichtingen.

3.3.6. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Procedurerichtlijn.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Zij verkregen er de vluchtelingenstatus op 11 maart 2024 en werden in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 10 maart 2027 (administratief dossier, map met landeninformatie "*Vraag derde landen: antwoord Griekse ministerie asiel en migratie*"). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" d.d. september 2024, p. 13; "*Country Report: Greece. Update 2024*", van september 2025, p. 235) en met het gegeven dat verzoekende partijen in Griekenland op 11 maart 2024 de vluchtelingenstatus hebben verworven.

In het verzoekschrift wordt gesteld dat verweerder niet de minste inspanning heeft geleverd om de werkelijke status van verzoekende partijen uit te zoeken en de actualiteit ervan na te gaan.

Uit de verblijfsvergunningen (ADET) van verzoekende partijen die geldig zijn tot en met 10 maart 2027, blijkt duidelijk dat zij over de vluchtelingenstatus beschikten in Griekenland. Zij brengen niet het minste verifieerbaar gegeven aan om concreet te staven dat de daartoe bevoegde Griekse instanties hun vluchtelingenstatuut zouden hebben ingetrokken/opgeheven. In dit verband moet worden benadrukt dat de bewijslast bij verzoekende partijen berust om de actualiteit en/of effectiviteit van de reeds verleende internationale bescherming in een andere EU-lidstaat, die vermoed worden, op concrete wijze te weerleggen. Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). Verzoekende partijen tonen echter op geen enkele manier aan dat de aan hen verleende internationale beschermingsstatus werkelijk niet langer geldig zou zijn, zij onderbouwen hun beweringen in deze geenszins. Er is met andere woorden geen enkele aanwijzing voorhanden dat verzoekende partijen in Griekenland niet langer internationale bescherming zouden genieten.

3.3.7. Bijgevolg wordt in casu vermoed dat verzoekende partijen geen nood hebben aan internationale bescherming in België, precies omdat zij reeds internationale bescherming genieten in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd het beschermingsverzoek van verzoekende partijen niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Asielprocedurerichtlijn).

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van

het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

3.3.8. Verzoekende partijen betogen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

3.3.8.1. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, dat gericht is op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders en het faciliteren van de overgang van verzoeker naar statushouder.

In februari 2022 heeft Griekenland een nationale strategie voor integratie vastgesteld waarin de noodzaak van een alomvattende integratieaanpak wordt erkend. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en scholing, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland (*“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een AFM al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 264-266). Naast voormelde documenten hebben statushouders in Griekenland ook een reisdocument nodig om een bankrekening te openen of om toegang te hebben tot het platform van het ministerie van Financiën (AADE) en het online belastingplatform Taxisnet (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 256-257). Zowel erkende vluchtelingen als subsidiaire beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 253-257). Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 4-6, 20 en 22; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

A. Eerste afgifte van een ADET

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de Griekse asieldienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing over de goedkeuring van de asielaanvraag aan de betrokken statushouder meedeelt.

Vervolgens moeten statushouders binnen de zes maanden per e-mail een afspraak met de Griekse politie om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de 10 dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens 1 tot 2 maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om het worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten dagelijks nakijken (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 5-17; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

B. Afgifte van een AFM

Sinds 31 december 2020 wordt automatisch een AFM aangemaakt bij het beschermingsverzoek. Personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, krijgen bijgevolg automatisch een AFM wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. De instanties die belast zijn met de registratie van hun verzoek vervolledigen de procedure voor de uitgifte van een AFM online en reiken daarbij een AFM-certificaat uit aan de verzoekers. Een statushouder die na december 2020 een beschermingsverzoek indiende zou in principe een AFM moeten hebben. Persoonlijke gegevens worden echter niet automatisch geactualiseerd door de Griekse overheden eens er internationale bescherming is verleend. Statushouders moeten daartoe een afspraak maken met het bevoegde belastingkantoor (DOY). Dit is evenwel niet mogelijk indien de ADET is verstrekt. Personen die automatisch een AFM kregen bij het indienen van hun verzoek om internationale bescherming, en vervolgens

internationale bescherming en een ADET hebben verkregen, kunnen geen TAXISnet-codes, die noodzakelijk zijn voor transacties met AADE en andere publieke diensten, aanmaken zonder voorafgaandelijk hun gegevens te hebben geactualiseerd bij het belastingkantoor. Aanvragen voor TAXISnet-codes moeten online gebeuren via het AADE-platform dat enkel beschikbaar is in Grieks. Na de aanvraag wordt een afspraak gemaakt met het bevoegde belastingkantoor om de TAXISnet-codes te ontvangen.

Personen die voor 31 december 2020 een beschermingsverzoek hebben ingediend, die geen AFM-nummer hebben verkregen en wiens ADET nog geldig is, kunnen een AFM-nummer aanvragen via een videogesprek met een medewerker van de bevoegde autoriteit. Ook kan een AFM-nummer aangevraagd worden door een bezoek van de persoon of een gemachtigde aan het plaatselijke belastingkantoor (DOY) in de woonplaats van de statushouder. Bij de registratie bij dit belastingkantoor wordt om een adresbewijs gevraagd. Dit kan een certificaat van een opvanglocatie zijn, een energierekening of een kopie van een huurcontract op naam van de statushouder. Statushouders die dakloos zijn of geen adresbewijs kunnen overleggen, kunnen geen AFM-nummer verkrijgen. Als gevolg hiervan kunnen zij geen belastingaangifte indienen of een belastingverklaring ontvangen.

Een AFM-nummer wordt automatisch gedeactiveerd eens de ADET vervalt en kan niet worden gebruikt tot de ADET wordt verlengd (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19-20; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 20-21).

C. Afgifte en activering van een AMKA

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Samen met de afgifte van de verblijfsvergunning is de Griekse asiendienst verplicht om statushouders te informeren dat zij voortaan in aanmerking komen voor een AMKA en dat zij binnen één maand de wettelijk vereiste stappen moeten ondernemen om dit nummer aan te vragen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p.236). Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang voor statushouders tot het gezondheidszorgsysteem.

Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023 (hierna: AMKA-verordening), is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *“een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt”*. De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 vallen de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheidszorg en sociale voorzieningen te genieten, moet dit AMKA-nummer vervolgens worden geactiveerd. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse burgers. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd. Wettelijk verblijf word in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat artikel 6 (5) uitdrukkelijk stipuleert dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23; aanvullende nota verwerende partij van 4 maart 2026 met als bijlage een nota over de AMKA-wetgeving in Griekenland van 16 januari 2026 en de vertaling van de AMKA-verordening). Een bewijs van (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland kan bestaan uit onder meer één van de volgende documenten: een fiscaal woonplaatsattest, eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van gratis concessie of inwoning, verblijfsbewijs in het kader van bepaalde huisvestingsprogramma's, certificaat van verblijf in een

studentenaccommodatie,... Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een bewijs van werk voorleggen, zoals een certificaat van aanwerving van een werkgever (een “*employment hiring certificate from an employer*” in de Engelse vertaling van de reeds geciteerde AMKA-verordening; in het “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*” van september 2024 worden ook de termen “*intentieverklaring van een werkgever*” en “*werkgeversverklaring*” gebruikt), een arbeidsovereenkomst die is geüpload in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI), een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen of een bewijs van studie.

Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden.

De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI geüpload arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van de AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet legaal werken of vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een ‘geldige’ verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET (zie infra) onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA.

Daarnaast volgt uit artikel 7, lid 1, c) van de AMKA-verordening dat de AMKA eveneens wordt gedeactiveerd wanneer er niet langer sprake is van een actueel verblijf in Griekenland. Een AMKA wordt volgens artikel 8 van de AMKA-verordening gereactiveerd als aan de voorwaarden van artikelen 5 en 6 van de verordening is voldaan (“*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22; *Country Report: Greece. Update 2024*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-267; aanvullende nota verwerende partij van 4 maart 2026 met als bijlage een nota over de AMKA-wetgeving in Griekenland van 16 januari 2026 en de vertaling van de AMKA-verordening).

D. Afgifte van reisdocumenten

Het verkrijgen van een reisdocument in Griekenland voor statushouders gebeurt niet automatisch. Dit document kost 84 euro voor volwassenen en 73 euro voor kinderen. Om het te verkrijgen, moeten statushouders bij het bevoegde paspoortbureau een afspraak maken om een aanvraag in te dienen. Zij moeten daarvoor alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs via een Grieks online platform) voorleggen, zoals hun geldige ADET, het elektronische betalingsbewijs, pasfoto's) voorleggen. Personen die subsidiaire bescherming genieten, moeten ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee. Om te weten of het reisdocument klaar is, moet een lijst worden geraadpleegd die regelmatig online wordt gepubliceerd. Een reisdocument kan alleen persoonlijk worden afgehaald bij het regionaal asielkantoor (RAO) in Athene, Thessaloniki of Kreta (“*Country Report: Greece. Update 2024*”, AIDA/ECRE, september 2025, p. 253-257; “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 18-19).

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer kan derhalve precair en problematisch zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

E. Huisvesting

Wat huisvesting voor statushouders betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van statushouders in Griekenland wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven 30 dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 3).

Het zogenaamde HELIOS-project (Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection) was in de periode van juli 2019 tot juli 2022 het voornaamste officiële integratieprogramma in Griekenland voor statushouders. Het HELIOS-project werd geïmplementeerd door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) met de steun van de EU ten bedrage van 60 miljoen euro en de bijstand van verschillende NGO's en lokale besturen. Sinds 1 januari 2022 werden het beheer en de financiering van het HELIOS-project overgenomen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Dit is tot op heden het belangrijkste integratieproject in Griekenland geweest. Via dit project hebben 47 753 begunstigden van internationale bescherming welkomstcursussen, scholing en ondersteuning bij het vinden van werk gekregen. Het project verleende ook huisvestingssteun en organiseerde activiteiten die mensen hielpen aansluiting te vinden en een bijdrage te leveren aan hun nieuwe gemeenschap. Vanaf de start van het project tot 31 oktober 2024 hebben 10 816 huishoudens actieve ondersteuning in de vorm van huursubsidie ontvangen. Het HELIOS-project liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024.

Het werd vanaf januari 2025 vervangen door het HELIOS+-project, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds (ESF+) om de voortzetting van dit integratieprogramma op lange termijn te waarborgen. Daarnaast werd er ook een Helios Junior programma opgestart. HELIOS+ en Helios Junior zijn twee integratieprogramma's van de IOM, gericht op begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming in Griekenland. Beide programma's zijn mee ontworpen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. De IOM coördineert de programma's en Griekse niet-gouvernementele organisaties (ngo's) of Griekse afdelingen van internationale ngo's voeren deze in heel het land uit. Het aantal begunstigden, het budget en de looptijd van HELIOS+ liggen per regio vast in toekenningsbesluiten van de nationale overheid. Deze aspecten variëren van regio tot regio. HELIOS+ loopt van 1 januari 2025 tot ten laatste 30 juni 2027. Ook Helios Junior heeft een vastgelegd aantal begunstigden en loopt tot mei 2027. De IOM bepaalt de toelatingscriteria. Dit project sluit volgens de IOM volledig aan bij de Nationale Strategie voor Integratie van de Griekse overheid, maar met een specifieke focus op het verbeteren van de inzetbaarheid op de arbeidsmarkt.

HELIOS+ verstrekt een of meerdere integratiediensten aan begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming, met focus op vijf domeinen:

- loopbaanbegeleiding en aansluiting op de arbeidsmarkt via training en contact met werkgevers;
- individuele ondersteuning inzake toegang tot sociale en openbare diensten;
- integratiecursussen met taalonderwijs Grieks en de cursus *"the European way of life"*, en vorming in sociale vaardigheden;
- huisvestingsondersteuning voor zelfstandig wonen: met huursubsidies voor maximaal twaalf maanden en een eenmalige bijdrage in de installatiekosten (bijdrage zelfstandig leven), en hulp bij het zoeken van een verblijf;
- gemeenschapsgerichte activiteiten die sociale cohesie en culturele uitwisseling stimuleren.

Statushouders die een huursubsidie ontvangen, moeten verplicht deelnemen aan de vormingen in de volgende drie domeinen: de individuele loopbaanbegeleiding, de individuele ondersteuning bij sociale en openbare diensten en alle integratiecursussen. Zij ontvangen een bijdrage voor zelfstandig leven en een huursubsidiebedrag volgens de grootte van hun huishouden. Statushouders die verhuizen naar een aangewezen gebied buiten de grote steden, krijgen vier extra maandelijks huurtoelagen als aanmoediging.

Op het online platform www.heliospiti.com is betaalbare huisvesting beschikbaar, specifiek bedoeld voor HELIOS+. Het IOM-project Providing Assistance for Transitioning Housing Solutions (PATHS) voorziet een uitbreiding van dit platform, niet alleen in Griekenland maar ook in België en Frankrijk. PATHS wordt gefinancierd door ESF+ en loopt van 1 november 2024 tot 31 oktober 2027. Sommige woningen zijn gekoppeld aan speciale ondersteuningsprogramma's zoals HELIOS+, maar PATHS richt zich in wezen op huisvesting voor alle begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming.

Het HELIOS+-programma richt zich op twaalf van de dertien regio's van het land. Volgens de factsheet van de IOM zijn er per 31 juli 2025 acht HELIOS+-centra verdeeld over zes regio's. Er zijn twee centra in Centraal-Macedonië en Kreta en telkens één centrum in Attica, Peloponnesos, Thracië en West-Griekenland. Deze centra zullen de bestaande Integratiecentra voor Migranten (Kéntro Ensomátosis Metanastón, KEM) aanvullen en samenwerken met lokale diensten. De IOM zegt te focussen op regio's en gemeenten waar nog geen integratiecentra bestaan. De bestaande KEM's geven aan migranten informatie, vorming, advies en ondersteuning bij integratie, juridische kwesties, sociale diensten en toegang tot de arbeidsmarkt. Ze werken samen met lokale instanties en verwijzen door naar gespecialiseerde diensten. Het personeel bestaat uit onder andere een intercultureel bemiddelaar, een maatschappelijk werker, een migratiejurist en een psycholoog. De website van het ministerie voor Migratie en Asiel vermeldt tien KEM's in zes regio's.

Kandidaten voor het Helios+-programma moeten volgens de procedure voldoen aan de drie volgende criteria:

(i) wettelijke status: ze moeten officieel een besluit hebben gekregen van de Griekse asiendienst waarin internationale bescherming is toegekend (vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming), of ze moeten begunstigen zijn van tijdelijke bescherming in Griekenland op basis van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van de Europese Unie, of ze moeten via gezinsherenigingsprocedures met een vluchteling naar Griekenland zijn overgeplaatst volgens de relevante wetgeving, of ze moeten een verblijfsvergunning van gelijke duur hebben als gezinsleden van een begunstigde van internationale bescherming volgens de relevante wetgeving;

(ii) arbeidsstatus: aanvragers moeten op het moment van registratie bij HELIOS+ werkloos zijn, met een geldige werkloosheidskaart van de openbare dienst voor arbeidsvoorziening (Dimosia Ypiresía Apascholísis, DYPA);

(iii) registratietermijn: begunstigen moeten zich binnen een termijn van maximaal 24 maanden registreren vanaf het moment dat zij een bepaalde juridische status hebben gekregen. Iemand die meer dan 24 maanden geleden een van deze beslissingen heeft ontvangen, komt bijgevolg niet in aanmerking. De exacte registratietermijn kan afhankelijk van de regio ook minder dan 24 maanden zijn, want de looptijd van HELIOS+ verschilt van regio tot regio. Verder moeten begunstigen zich uiterlijk zes maanden vóór de einddatum van het betreffende regionale project inschrijven.

Deelname aan HELIOS+ is mogelijk voor een periode van maximaal 18 maanden. De procedure staat in het Arabisch, Frans, Grieks en Oekraïens op de website van IOM. De online brochure over HELIOS+ is beschikbaar in zeven talen: het Arabisch, Engels, Farsi/Dari, Frans, Grieks, Oekraïens en Somali. IOM heeft ook een Facebookpagina over HELIOS+. Verder is er een HELIOS+ Helpline via Telegram. De selectie van de deelnemers gebeurt volgens IOM uitsluitend op basis van twee criteria: of iemand voldoet aan de voorwaarden (geschiktheid) en de volgorde van aanmelding. Als het aantal plaatsen in een regio al bezet is, komt men op een wachtlijst ("*finalist*"). Eerdere inschrijvingen blijven geldig. De website en brochures van de IOM maken geen melding van voorrangsgroepen.

Er is een bezorgdheid dat het nieuwe HELIOS+-project lijkt te zijn ontworpen op een kleinere schaal die niet beantwoordt aan de werkelijke behoeften van de vluchtelingenpopulatie in Griekenland ("*COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior*", 17 september 2025, Cedoca, p. 2-12; "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 29-30; "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*", Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-13).

Helios Junior richt zich volgens de website van de IOM op voormalige niet-begeleide minderjarigen die legaal in Griekenland verblijven. Niet alleen begunstigen van internationale of tijdelijke bescherming, maar ook geregistreerde asielzoekers met een asielzoekerskaart kunnen zich voor dit programma aanmelden. Over de leeftijdsgrens is de informatie niet eenduidig. Statushouders moeten volledig zelfstandig kunnen functioneren, het individuele integratieplan volgen en mogen geen verslavende middelen gebruiken. Dit programma werkt met voorrangsgroepen. De brochure maakt niet duidelijk welke criteria hierbij prioritair zijn. De brochure en de website van de IOM, respectievelijk in het Grieks en in het Engels, geven duidelijke informatie over de procedure. Er is een folder met informatie in zeven talen: het Arabisch, Engels, Farsi, Frans, Grieks, Somali en Urdu. De IOM stelt dat verschillende instanties mee de aanvraag kunnen indienen, zoals opvangcentra voor niet-begeleide minderjarigen, NGO's, enz. De startdatum van dit programma is onduidelijk, maar verschillende bronnen geven aan dat het loopt tot mei 2027 ("*COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior*", 17 september 2025, Cedoca, p. 13-17).

Het risico voor statushouders in Griekenland om, na de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming, in een situatie van dakloosheid terecht te komen, is zeer groot. Het is immers zeer moeilijk om binnen die periode van 30 dagen de nodige documenten en middelen te verkrijgen om hun integratie te starten en huisvesting te verkrijgen.

Voor het verkrijgen van een huisvestingstoelage is een verblijf van minstens 5 jaar in Griekenland vereist waardoor statushouders vaak niet aan deze voorwaarde voldoen. Zelfs statushouders die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd, gelet op obstakels van discriminatie en gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien ontvangen statushouders bij terugkeer naar Griekenland geen informatie over de nodige procedures om hun rechten aldaar als statushouder te doen gelden.

Statushouders kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor statushouders door tal van factoren in de praktijk echter beperkt zijn, bijvoorbeeld omdat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, omdat naast geldige documenten zoals een verblijfsvergunning, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle

opvangcentra en omdat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 32; p. 29-33; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 257-261).

De Raad merkt op dat er weinig studies beschikbaar zijn over dakloosheid bij statushouders in Griekenland.

Het UNHCR is echter in februari 2022 een databank opgestart om een nauwkeurig en actueel beeld te geven van de situatie van statushouders in Griekenland. Deze databank bevat gegevens over een vijftiental elementen (profiel van de begunstigten, demografie, werk, toegang tot onderwijs, taal, huisvesting, financiële middelen, kwetsbaarheid, gezondheidszorg,...) die zijn verzameld in samenwerking met verschillende organisaties die actief zijn op het asieldomain in Griekenland (Greek Council for Refugees, IOM, Caritas Griekenland, Intersos Hellas,...) alsook met verschillende gemeenten, met als doel een gevarieerde steekproef te verkrijgen, bestaande uit mannen en vrouwen van verschillende leeftijden en met verschillende noden over het gehele Griekse grondgebied (zie de rubriek *“ABOUT”* van de databank). Door in deze databank de periode van 1 januari 2024 tot 31 december 2024 te selecteren en zich te beperken tot statushouders, verschijnen er gegevens over de steekproef van 548 personen waarnaar wordt verwezen in het document *“Key Findings on 2024 Protection Monitoring of Refugees in Greece”* van maart 2025, via consulteerbare weblink verstrekt door de verwerende partij in haar aanvullende nota (document dat op pagina 1 een hyperlink naar de volledige database bevat).

Uit deze gegevens blijkt dat binnen deze steekproef 240 personen zelf in een woning voorzien of een woning huren, 102 personen aangeven in CCAC/RIC-centra op de eilanden te wonen, 55 personen bij anderen als gast verblijven, 33 personen in opvanglocaties op het vasteland wonen, 32 personen worden gehuisvest door particulieren in ruil voor het leveren van diensten, 22 personen verblijven in veilige opvangvoorzieningen, 16 personen ontvangen hulp via de HELIOS-huurtoeslag, 14 personen zijn dakloos (inclusief het verblijf in kraakpanden), 8 personen zijn eigenaar van hun woning, 7 personen hebben huisvesting verstrekt via een kerk of religieuze organisatie, 7 personen wonen in huisvesting ter beschikking gesteld door middenveldorganisaties, 7 personen geven aan in een 'overige' categorie te wonen, en tenslotte verblijven er 4 in een hotel (zelf betaald) (vrije vertaling uit de database met volgende gegevens: *“240 self-accomodated/renting, 102 CCAC/RIC (islands), 55 Hosted by others, 33 Site (mainland/CFTAAS), 32 Accomodation provided by individuals in exchange of services, 22 Safe Shelter, 16 HELIOS rental subsidy beneficiary, 14 Homeless (including in squat), 8 owned accommodation, 7 accomodation provided by church/religious org., 7 Accomodation provided by civil society, 7 other, 4 Hotel (paid by myself) »*).

Hoewel de Raad enige waarde toekent aan dergelijke gegevens wegens de organisaties die betrokken zijn bij het verzamelen van de informatie in deze databank, erkent hij dat deze studie zeer beperkt is van omvang, dat de gebruikte selectiemethode niet duidelijk is en dat deze studie niet als representatief kan worden beschouwd. Hoewel deze studie enige indicatie geeft over de verschillende vormen van huisvesting of de afwezigheid ervan onder statushouders, moet ze dan ook met de nodige voorzichtigheid en waakzaamheid worden begrepen.

F. Arbeidsmarkt

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen.

In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een geldig AMKA-nummer.

Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt gesteld dat tevens een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO ASYL dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving en de zoektocht naar werk in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 24 en 34).

Geen enkele andere bron bevestigt evenwel dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In het AIDA-rapport van september 2025 wordt hierover geen melding gemaakt (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 261-262). Het verslag *“Feitenonderzoek”* stelt dan weer dat statushouders in de praktijk naast een ADET in het bezit dienen te zijn van een AMKA-nummer voor de afdracht van sociale lasten en een AFM om legaal arbeid in loondienst te verrichten (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 38).

In zijn antwoord per e-mail van 22 december 2025 op een vraag tot verduidelijking vanwege de commissaris-generaal, stelt het hoofd van de Griekse asieladministratie, de heer M.K., dat statushouders met een geldige ADET het recht hebben om te werken onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen, mits zij in het bezit zijn van een AMKA-nummer. Volgens hem vereist de betrokken wetgeving niet dat de AMKA geactiveerd moet zijn (aanvullende nota verwerende partij van 4 maart 2026 met als bijlage een nota over de AMKA-wetgeving in Griekenland van 16 januari 2026).

In zoverre de kritiek in de aanvullende nota van verzoekende partijen inzake de informatie die op 27 oktober 2025 via e-mail werd verkregen van mevrouw M. door het CGVS, dient te worden opgemerkt dat deze niet langer relevant is. Uit lezing van de Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland van 16 januari 2026, die aan de aanvullende nota van de verwerende partij van 4 maart 2026 werd gevoegd, blijkt dat deze e-mail enkel werd opgenomen om de achtergrond te schetsen van de nieuwe informatie die werd bekomen van de Griekse autoriteiten op 22 december 2025. Immers omdat het antwoord van mevrouw M. niet overeen leek te komen met de inhoud van de AMKA-verordening van december 2023, werd verdere verduidelijking gevraagd aan de Reception and Identification Service van de Griekse asieldienst op 31 oktober 2025. Wegens het uitblijven van een antwoord, nam de verwerende partij vervolgens op 19 december 2025 via e-mail contact op met de Governor of Asylum Service (het hoofd van de Griekse asieladministratie), de heer M.K., die op 22 december 2025 via email zijn antwoorden overmaakte.

De kritiek van verzoekende partijen in hun aanvullende nota dat in strijd met artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de e-mailuitwisseling die daaraan ten grondslag lag niet werd meegedeeld, is aldus niet dienstig. De vragen die op 19 december 2025 door de commissaris-generaal aan de heer M.K. werden gesteld alsook de antwoorden die op 22 december 2025 werden verkregen, werden opgenomen in de bijlage bij de nota van 16 januari 2026. In deze nota wordt ook de functie van de heer M.K. als hoofd van de Griekse asieladministratie aangeduid. Aldus bevat de nota van 16 januari 2026 alle elementen over de informatie die via e-mail werd verkregen en die volgens voormeld artikel 26 zijn vereist. Hierbij wordt nog aangestipt dat de via e-mail verkregen informatie opgenomen in de nota van 16 januari 2026 niet werd verkregen om de feitelijke aspecten van een specifiek asielrelaas na te gaan, maar enkel de geldende Griekse wetgeving betreft. De nota van 16 januari 2026 verschaft bijgevolg voldoende informatie over de bron waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd. De antwoorden van 22 december 2025 bevatten verwijzingen naar Griekse wetgeving en naar Griekse overheidswebsites. Tevens wordt een Engelse vertaling bijgebracht van relevante Griekse wetgeving waarnaar wordt verwezen. Een schending van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit van 11 juli 2003 kan niet worden vastgesteld.

Het algemene beginsel van eerbiediging van de rechten van de verdediging kan in deze zaak evenmin zijn geschonden. Uit het bovenstaande blijkt immers dat verzoekende partijen over voldoende elementen beschikten om, indien nodig, met volledige kennis van zaken de door de verwerende partij overgelegde informatie met betrekking tot AMKA te betwisten.

Gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen kan in de huidige stand van zaken worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een AMKA-nummer volstaat.

Verder moet rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistieken. Veel statushouders zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 261-262).

In de mededeling van de Commissie kan nog worden gelezen:

“De capaciteit van het Griekse directoraat voor maatschappelijke integratie is versterkt door middel van het instrument voor technische ondersteuning van de Commissie, in het bijzonder met betrekking tot het ontwerp, de ontwikkeling en de invoering van hervormingen op het gebied van integratie. Bovendien is het ministerie van Migratie en Asiel bezig met het ontwerp van een onlineplatform voor sociale inclusie om de toegang van derdelanders tot de Griekse arbeidsmarkt te vergemakkelijken. Dit is een aanvulling op andere initiatieven om de integratie van begunstigden van internationale bescherming op de arbeidsmarkt te bevorderen.

Ook een project dat steunt op de herstel- en veerkrachtfaciliteit en sinds de tweede helft van 2022 wordt uitgevoerd, bereidt vluchtelingen voor op toetreding tot de arbeidsmarkt en bevordert samenwerking met bedrijven en andere belanghebbenden. Andere integratie-initiatieven zijn onder meer speciale banenbeurzen voor lokale werkgevers en begunstigden van internationale bescherming in de opvang- en identificatiecentra (georganiseerd in samenwerking met de UNHCR en de IOM) en het opzetten van centrale contactpunten om

derdelanders informatie te verschaffen en gespecialiseerde diensten te bieden (door ESF+ gefinancierde centra voor integratie van migranten). Deze initiatieven leiden tot samenwerkingen en netwerken die begunstigden helpen contact te leggen met diensten en programma's voor maatschappelijke integratie en geven uitvoering aan activiteiten in het kader van maatschappelijke integratie die de sociale cohesie bevorderen.

Het ministerie van Migratie en Asiel heeft meer initiatieven op dit gebied aangekondigd, zoals de integratiebureaus in opvangfaciliteiten en speciale projecten uit hoofde van het Zwitsers-Griekse samenwerkingsprogramma 2023-2026. Bovendien werken de autoriteiten aan aanvullende integratiemaatregelen, met financiering die in de programmeringsperiode 2021-2027 beschikbaar is via het Europees Sociaal Fonds+.

De UNHCR is actief betrokken bij gerichte activiteiten om de integratie van vluchtelingen te bevorderen, met behulp van proefprojecten zoals een project in het kader van autorijden en verkeersveiligheid, taalcursussen voor volwassen vluchtelingen op de eilanden en hulp aan personen met een handicap bij het verkrijgen van toegang tot sociale voorzieningen. Het door de UNHCR beheerde ADAMA-centrum is een plek waar begunstigden praktische hulp, advies en bijstand kunnen krijgen bij het vinden van hun weg op de Griekse arbeidsmarkt. Daarnaast zijn er verschillende initiatieven op lokaal niveau, zoals de raden voor integratie van migranten en vluchtelingen, die verschillende gemeenten in het leven hebben geroepen om activiteiten te ontplooiën die burgerparticipatie mogelijk maken. Verschillende steden hebben het netwerk van steden voor integratie opgezet, dat informatie over goede praktijken voor de integratie van migranten en vluchtelingen plant, organiseert, invoert en uitwisselt. De gemeente Athene heeft het Atheens coördinatiecentrum voor migranten- en vluchtelingenkwesties opgericht om de samenwerking tussen de stad Athene en het maatschappelijk middenveld, internationale organisaties en de centrale overheid te vergemakkelijken" ("Communication on the status of migration management in mainland Greece", Europese Commissie, 4 april 2025, p. 14-15).

G. Sociale zekerheid

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, genieten statushouders toegang tot sociale voorzieningen zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten.

Een belangrijke ontwikkeling in 2024 was de belemmering van de toegang tot alle sociale uitkeringen, aangezien de activering van de AMKA, die voor het verkrijgen van deze uitkeringen vereist is, afhankelijk is van het bestaan van een geldig arbeidscontract, een certificaat van aanwerving van een werkgever (intentieverklaring of werkgeversverklaring) of zelfstandig ondernemerschap. Statushouders die vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, worden uitgesloten van toegang tot sociale voorzieningen, wat in strijd is met artikel 29 van de Griekse Asielwet, aangezien het bezit van een actief AMKA-nummer noodzakelijk is voor toegang tot sociale uitkeringen van de Organisatie voor Welzijnsuitkeringen en Sociale Solidariteit. Daarnaast zouden statushouders dezelfde rechten moeten genieten en de nodige sociale voorzieningen krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor Griekse onderdanen, zonder discriminatie.

Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van internationale bescherming. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij statushouders *de facto* worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen in Griekenland, moet een statushouder minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf. Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze *de facto* uitsluiting van statushouders van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die, gezien de strekking van de informatie over deze kwestie, niet lijkt te zullen veranderen.

De Europese Commissie heeft bijgevolg in januari 2023 een aanmaningsbrief aan Griekenland gestuurd (INFR(2022)2044) wegens niet-omzetting van alle bepalingen uit de richtlijn 2011/95/EU. De Europese Commissie is hiermee een inbreukprocedure gestart tegen Griekenland, mede wegens verschillende obstakels die statushouders ervaren in hun toegang tot de sociale voorzieningen, zoals bepaald in artikel 29 van de richtlijn 2011/95/EU. Het vereiste van een arbeids- en verblijfsverleden in Griekenland om aanspraak

te kunnen maken op sociale voorzieningen behelst volgens de inbreukprocedure mogelijk een ongerechtvaardigd onderscheid tussen statushouders en Griekse staatsburgers of inwoners van Griekenland (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 23). Na beoordeling van het Griekse antwoord is de Commissie van mening dat Griekenland zijn verplichtingen uit hoofde van de richtlijn 2011/95/EU niet is nagekomen en heeft zij daarom besloten om in mei 2025 een met redenen omkleed advies uit te brengen wegens niet-naleving van bepaalde bepalingen uit deze richtlijn. De Commissie stelt daarbij dat een volledige naleving van de richtlijn 2011/95/EU essentieel is voor het goed functioneren van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel. Het hoofddoel van deze richtlijn is enerzijds te verzekeren dat de lidstaten gemeenschappelijke criteria toepassen voor de identificatie van personen die werkelijk bescherming behoeven en anderzijds ervoor te zorgen dat deze personen in alle lidstaten over bepaalde minimumvoordelen kunnen beschikken. Na het uitsturen van dit met redenen omkleed advies, heeft Griekenland twee maanden tijd om te reageren en de nodige maatregelen te nemen. Niet-naleving hiervan kan de Commissie ertoe doen besluiten de zaak aan het Hof van Justitie van de Europese Unie voor te leggen. Aldus blijkt dat meer dan drie jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie, Griekenland nog steeds geen stappen heeft ondernomen om aan de Unierechtelijke normen te voldoen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-27; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202 en p. 264-265).

Tot op heden ligt geen informatie voor met betrekking tot het eventuele inleiden van een zaak bij het Hof van Justitie. Minstens blijkt dat meer dan drie jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie Griekenland in mei 2025 nog steeds geen stappen heeft ondernomen om aan de EU-normen te voldoen.

Er bestaat geen specifieke uitkering voor statushouders om hun toegang tot het socialezekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen en die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend (zgn. 'cash assistance'), wordt automatisch niet meer uitbetaald maar direct stopgezet van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 25).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene (108 euro) of kind (54 euro) is formeel toegankelijk voor statushouders. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan moet worden voldaan. Daardoor worden in de praktijk veel statushouders uitgesloten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat moeten leven. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkendiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten – zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS-woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet-codes, een belastingverklaring en een AMKA, alsook een bankrekening hebben (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 27-28; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 265).

H. Gezondheidszorg

Iedere statushouder in Griekenland heeft recht op gratis toegang tot primaire, secundaire en tertiaire gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen.

Wet 4368/2016 voorziet in het recht op gratis toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. De gezondheidszorg bestaat uit toegang tot publieke gezondheidszorg (openbare ziekenhuizen, openbare medische centra, gezondheidscentra, gemeentelijke klinieken) en sluit dus toegang tot private zorgaanbieders uit.

Artikel 33 van wet 4368/2016 garandeert gratis gezondheidszorg voor niet-verzekerde personen en kwetsbare groepen, wat betekent dat de Griekse overheid voorziet in de dekking van de medische kosten. De begunstigten die beroep kunnen doen op deze gratis gezondheidszorg worden nader omschreven in artikel 33, lid 2. Uit artikel 33, lid 2 onder c), punt ix) volgt dat hieronder vallen *"personen die internationale bescherming genieten (erkende vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten) en*

staatlozen en hun familieleden (echtgenoten en minderjarige of ten laste komende kinderen), die een geldige verblijfsvergunning hebben of wachten op een beslissing over een aanvraag tot verlenging van de internationale beschermingsstatus of een administratief of gerechtelijk beroep tegen een beslissing tot afwijzing van het verzoek tot verlenging, of op elk moment waarop het recht op administratief of gerechtelijk beroep bestaat” (vrije vertaling, zie aanvullende nota verwerende partij van 4 maart 2026 met als bijlage een nota over de AMKA-wetgeving in Griekenland van 16 januari 2026, met Franstalige vertaling van artikel 33 van de wet 4368/2016: “ix) les bénéficiaires d'une protection internationale (réfugiés reconnus et bénéficiaires d'une protection subsidiaire) et les apatrides et les membres de leur famille (conjoint et enfants mineurs ou à charge) qu'ils soient titulaires d'un permis de séjour en cours de validité ou qu'une décision soit en attente concernant une demande de renouvellement du statut de protection internationale ou un recours administratif ou judiciaire contre une décision de rejet de la demande de renouvellement ou à tout moment où le droit à un recours administratif ou contentieux existe”).

Artikel 33, lid 3 stipuleert dat de begunstigen in het bezit moeten zijn van een AMKA-nummer. Bijgevolg hebben administratieve belemmeringen met betrekking tot de afgifte van een AMKA directe gevolgen voor de toegang voor statushouders tot gratis openbare gezondheidszorg in Griekenland (“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights” van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35). Een statushouder zonder AMKA-nummer valt aldus niet onder artikel 33 van wet 4368/2016.

In een omzendbrief van 3 november 2025 wordt gesteld dat als gevolg van de hervorming van de AMKA-verordening, de begunstigen onder artikel 33, lid 2, onder c) van wet 4368/2016 geen actieve AMKA moeten voorleggen om toegang te krijgen tot ziekenhuiszorg en medisch-farmaceutische zorg in openbare gezondheidsinstellingen, op voorwaarde dat, al naar gelang het geval, de volgende bewijsstukken worden overgelegd:

“(…)

ix) Personen die internationale bescherming genieten (erkende vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten) en staatlozen en hun familieleden (echtgenoten en minderjarige of ten laste komende kinderen), ongeacht of zij in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning of dat er een beslissing in behandeling is betreffende een verzoek tot verlenging van de internationale beschermingsstatus of een administratief of gerechtelijk beroep tegen een beslissing tot afwijzing van het verzoek tot verlenging of op elk moment waarop het recht op administratief of gerechtelijk beroep bestaat: een schriftelijke verklaring van de beslissing tot uitstel van verwijdering overeenkomstig de bepalingen van lid 4 van artikel 24 van wet nr. 3907/2011 (A 7)”

(vrije vertaling, zie aanvullende nota verwerende partij van 4 maart 2026 met als bijlage een nota over de AMKA-wetgeving in Griekenland van 16 januari 2026, met Franstalige vertaling van deze omzendbrief: “ix) Les bénéficiaires d'une protection internationale (réfugiés reconnus et bénéficiaires d'une protection subsidiaire) et les apatrides et les membres de leur famille (conjoint et enfants mineurs ou à charge) qu'ils soient titulaires d'un permis de séjour en cours de validité ou qu'une décision soit en attente concernant une demande de renouvellement du statut de protection internationale ou un recours administratif ou judiciaire contre une décision de rejet de la demande de renouvellement ou à tout moment où le droit à un recours administratif ou judiciaire existe: Une attestation écrite de décision de report d'éloignement en application des dispositions du parag. 4 de l'article 24 de la loi n° 3907/2011”).

In de nota van 16 januari 2026 over de AMKA-wetgeving als bijlage bij haar aanvullende nota van 4 maart 2026 betoogt de verwerende partij als volgt:

“Wat de omzendbrief toevoegt, is dat bij gebrek aan een actieve A.M.K.A., voor begunstigen van internationale bescherming (punt ix van de wetgeving) toegang tot gezondheidszorg mogelijk is op vertoon van:

- (a) Een geldige ADET; OF

- (b) Een attest van aanvraag tot verlenging van de status; OF

- (c) een administratief of gerechtelijk beroep tegen een beslissing tot afwijzing van het verzoek tot verlenging of op elk moment waarop het recht op administratief of gerechtelijk beroep bestaat: een schriftelijke verklaring van het besluit tot uitstel van verwijdering overeenkomstig de bepalingen van lid 4 van artikel 24 van wet nr. 3907/2011 (A 7).

Deze bijkomende duiding in de wetgeving van november 2025, bevestigt de conclusies van het CGVS dat een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland toegang heeft tot publieke gezondheidszorg, ook indien deze persoon niet in het bezit is van een actieve A.M.K.A. Deze wetgeving stelt namelijk expliciet dat voor specifieke categorieën van personen het bezit van een actieve A.M.K.A.- vergunning niet vereist is voor het verlenen van verpleegkundige en medisch farmaceutische zorg in openbare gezondheidsinstellingen.

De begunstigde van internationale bescherming dient aan te tonen dat hij in het bezit is van een (a) geldige ADET, of (b) een attest dat aantoonst dat de verzoeker een verlenging van zijn ADET heeft aangevraagd. Het AIDA rapport van september 2025 (https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf, p. 24 en 236) duidt namelijk dat om een hernieuwing van de verblijfsvergunning af te leveren, een 'attestation of application status' wordt afgeleverd.

Wat betreft de schriftelijke verklaringen aangaande het uitstel tot verwijdering (c) (postponement of removal), blijkt uit artikel 23 en 24 van de Griekse asielwet (Law 3907/2011, in het Engels beschikbaar op: <https://www.refworld.org/legal/legislation/natlegbod/2011/en/78894>) dat een verklaring aangaande en uitstel tot verwijdering enkel van toepassing is voor personen die een terugkeerbesluit (return decision) hebben ontvangen, en aldus in het kader van de beroepsprocedure tegen een negatieve beslissing, uitstel vragen van hun verwijdering van het grondgebied. Dit is niet van toepassing voor begunstigden van internationale bescherming die in het bezit zijn van een geldige ADET of een attest ter verlenging van hun status."

De Raad kan de verwerende partij echter niet bijtreden in deze interpretatie. Er is een duidelijk verschil in terminologie en inhoud tussen een "geldige verblijfsvergunning" ("permis de séjour en cours de validité"), "een verzoek tot verlenging van de internationale beschermingsstatus" ("demande de renouvellement du statut de protection internationale") en een "attestation of application status" dat slaat op een ontvangstbevestiging van een aanvraag tot verlenging van de verblijfsvergunning ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19).

Dat de Griekse overheden deze begrippen door elkaar zouden gebruiken maar dat steeds de verlenging van de verblijfsvergunning wordt bedoeld, is een loutere bewering van de verwerende partij die zij niet verder onderbouwt en dit blijkt in elk geval niet uit de terminologie in de door de commissaris-generaal bijgebrachte Franse vertaling.

Zonder bijkomende bronnen die de lezing van de verwerende partij bevestigen, kan voornoemde interpretatie niet zonder meer worden bijgetreden. Overigens moet worden opgemerkt dat de verwerende partij zelf in haar nota van 16 januari 2026 op p. 5 verwijst naar "een attest dat aantoonst dat de verzoeker een verlenging van zijn ADET heeft gevraagd" (eigen onderlijning), wat uiteraard niet hetzelfde is als een verlenging van de ADET en zou impliceren dat enkel de initiële periode na de beslissing tot toekenning van internationale bescherming tot de eerste afgifte van de ADET hierdoor zou gedekt zijn.

In deze stand van zaken blijkt dan ook dat statushouders met een AMKA-nummer, die evenwel nog niet werken of niet kunnen werken omwille van hun gezondheidstoestand of leeftijd (bijvoorbeeld ouderen) en dus hun AMKA niet kunnen activeren, in principe worden uitgesloten van gratis toegang tot de publieke gezondheidszorg.

Dit neemt niet weg dat een statushouder zonder AMKA of zonder actieve AMKA niet geheel verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, maar deze is beperkt tot enkel spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: "If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription" (UNHCR Greece, "Living In Greece – Access to healthcare", beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 49-51). Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een NGO. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (Refugee.info Greece, "Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)" beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>; alsook de referentie via consulteerbare weblink naar Refugee.info Greece, "Health insurance" beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985624835479>, waarnaar wordt verwezen in voetnoten 89-90, 96-97 en 320 van "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 21, 51).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, waaronder medische en psychologische hulp, psychosociale ondersteuning en begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 49-51, 67; "Communication on the status of migration management in mainland Greece", Europese Commissie, 4 april 2025, p. 4, 7-8, 12).

De toegang tot de gezondheidszorg wordt in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Afhankelijk van de benodigde zorg is er gewoonlijk een wachttijd van enkele weken of maanden. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via een betalend telefoonnummer dat uitsluitend in het Grieks of Engels verloopt. Een afspraak kan ook online worden gemaakt, maar dan enkel in het Grieks. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkdiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 35; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49-51; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 209, 266-268).

I. Verlenging van een ADET

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie maanden kan aanhouden.

In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asiendienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn. In de praktijk is deze boete nog nooit opgelegd (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidszorg.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van de verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt dat de aanvragen om verlenging per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing over de gevraagde verlenging ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht. Statushouders ontvangen geen bevestiging dat hun e-mail met verlengingsaanvraag werd ontvangen en/of geregistreerd (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7-9).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236).

De Griekse wetgeving voorziet dat de registratie van de verlengingsaanvraag normaliter op dezelfde dag als de ontvangst ervan moeten gebeuren. Begin 2024 deelde de Griekse asiendienst mee dat de registratie ten laatste plaatsvindt 5 dagen na de ontvangst van de verlengingsaanvraag, maar RSA stelt vast dat de loutere registratie vaak deze termijn overschrijdt. Het loutere registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen (zgn. *“Alkyoni II”*) kan twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden en de achtergrond van de aanvrager in het kader van de openbare orde of nationale veiligheid (antecedentenonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure volgens informatie van de Griekse asiendienst van februari 2025 twee maanden duren,

tenzij verder onderzoek nodig is. Tijdens deze wachtperiode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand en gezondheidszorg of tot de arbeidsmarkt, waardoor zij de facto in een precare situatie kunnen terechtkomen.

Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de beslissing tot toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt en vingerafdrukken. Indien zulke afspraak niet binnen de zes maanden wordt gemaakt, moet de Griekse asiendienst een nieuwe beslissing nemen. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Nadat hij de gevraagde documenten heeft neergelegd, ontvangt de statushouder een bevestigingsdocument met een barcode. Het duurt vervolgens gemiddeld één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk op het einde van de week een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADETs klaar zijn om op de aangegeven dag te worden opgehaald, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet persoonlijk op de aangegeven datum aanmeldt, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Volgens de ervaring van RSA is het opnieuw inplannen van afspraken, zelfs bij vertegenwoordiging door een advocaat, niet per e-mail of telefonisch mogelijk en is het vereist om in persoon te verschijnen bij het bevoegde regionaal asielkantoor (RAO) (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 10-13; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een statushouder die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing/verlenging van de ADET indien zijn verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde/verlengde ADET te vermijden en aldus niet in een precare situatie terecht te komen.

Bovendien bepaalt de Griekse Asielwet dat de geldigheidsduur van een ADET begint op de datum waarop de asiendiensten de ADET-beslissing hebben genomen met betrekking tot de eerste verblijfsvergunning maar dat bij verlenging van de verblijfsvergunning de geldigheidsdatum van de nieuwe ADET overeenkomt met de vervaldatum van de vorige verblijfsvergunning, en niet met de datum van daadwerkelijke afgifte van de nieuwe ADET. Dit brengt een ernstig risico met zich mee, met name voor houders van subsidiaire bescherming wier ADET één jaar geldig is, aangezien zij hun ADET kort voor het verstrijken of reeds na het verstrijken ervan ontvangen en deze onmiddellijk moeten verlengen gezien de hierboven beschreven vertragingen. In dergelijke gevallen krijgen statushouders van de asiendiensten de instructie om een nieuwe aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 16-17).

Bij het verstrijken van een ADET is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl hun verlengingsaanvraag in behandeling is. Ze ontvangen wel een ontvangstbevestiging van de verlengingsaanvraag. Evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de aanvragen tot verlenging van de ADET in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van de ontvangstbevestiging door statushouders. Op aanvraag kunnen de statushouders ook een *"certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus"* of een *"certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming"* verkrijgen. De huidige ontvangstbevestigingen en certificaten, die tot zes maanden geldig kunnen zijn, worden door andere Griekse overheidsinstanties veelal niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Andere Griekse overheidsinstanties zijn terughoudend om deze documenten te accepteren, omdat ze geen veiligheidskenmerken en een foto van de statushouders bevatten. Daardoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten en hebben ze gedurende een aantal maanden, onder meer, geen toegang tot tewerkstelling of sociale bijstand. In oudere certificaten werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere ontvangstbevestigingen. In tegenstelling tot wat de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben, stelt RSA vast dat de certificaten die worden uitgereikt aan statushouders terwijl ze wachten op hun ADET-verlenging hen nog steeds geen toegang geven tot de rechten en voordelen verbonden aan hun beschermingsstatus, onder meer wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 15-16; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236-238). Ook wordt hun toegang tot juridische vertegenwoordiging hierdoor bemoeilijkt.

De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en de IOM een project opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving. Het project, dat door de EU wordt gefinancierd, biedt statushouders bij hun terugkeer onderdak, voedsel en sociale begeleiding aan evenals ondersteuning bij het voorbereiden van de nodige documenten om een naadloze integratie in Helios+ te garanderen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36; *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 13).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland in principe via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over de stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden, zoals informatie over hoe zij hun ADET kunnen verlengen of hoe ze toegang kunnen krijgen tot sociale rechten, huisvesting, gezondheidszorg, enz. (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238, 260-261).

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor 7 juni 2013, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgt gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Volgens de ervaringen van de Greek Council for Refugees (GCR) werden in 2024 beslissingen over verlenging in het kader van deze procedure binnen een periode van drie tot zes maanden genomen, wat een relatieve verbetering betekent ten opzichte van voorgaande jaren, toen deze beslissingen pas na meer dan een jaar werden genomen. Gedurende deze periode hebben statushouders geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enige andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238).

Uit het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze actueel beschikt over middelen, of een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

3.3.8.2. Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

3.3.8.3. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (ibid., pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precarie situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetwijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoekende partijen toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die hen in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kunnen beroepen en dat zij niet terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54). Aan de hand van dit onderhoud kan de beslissingsautoriteit namelijk de specifieke situatie van de verzoeker en diens mate van kwetsbaarheid beoordelen en zich ervan vergewissen dat de verzoeker is verzocht alle elementen te verstrekken waarmee kan worden aangetoond dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend wordt blootgesteld aan een risico op behandelingen die strijdig zijn met dit artikel 4.

3.3.9. Wat de individuele situatie van verzoekende partijen betreft, maken zij vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikken die hen zouden verhinderen om hun rechten te doen gelden, verbonden aan hun status in Griekenland. Uit de verklaringen van verzoekende partijen kan immers niet blijken dat zij nog kampen met medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor hun zelfstandig functioneren.

De Raad stipt verder aan dat verzoekende partijen geen stukken neerlegden aangaande hun geponeerde psychologische kwetsbaarheid noch dat zij in concreto uiteenzetten welke kwetsbaarheid ze dan wel zouden hebben. Uit de verklaringen van verzoekende partijen blijken dus geen recente acute noden.

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarden verzoekende partijen op 4 juni 2024 dat hun gezondheidstoestand goed is (administratief dossier, ‘verklaring DVZ’, punt 29). Verzoeker gaf aan dat hij geen problemen van medische of psychologische aard ondervindt, dat hij in Griekenland geen medische of psychologische problemen had en dat hij geen dringende en noodzakelijke medische zorg nodig heeft (administratief dossier, ‘bijkomende vragen M-status Griekenland’ verzoeker, 4 juni 2024). Verzoekster verklaarde dat zij omwille van haar zwangerschap tien keer naar het ziekenhuis ging maar telkens in de wachtzaal moest wachten en Griekse patiënten voorrang kregen. Verder verklaarde zij dat zij geen dringende of noodzakelijke medische hulp nodig had (administratief dossier, ‘bijkomende vragen M-status Griekenland’ verzoekster, 4 juni 2024).

De Raad merkt op dat verzoekster heeft aangegeven omwille van haar zwangerschap meerdere malen in Samos naar het ziekenhuis te zijn gegaan, waarvan echter geen bewijs wordt voorgelegd. Verzoekende partijen kunnen niet aantonen dat de geannuleerde afspraken op basis van discriminatie was nu verzoekster zelf heeft aangegeven dat de geannuleerde afspraken een misverstand betroffen tussen het opvangcentrum en het ziekenhuis. Daarnaast merkt het CGVS terecht op dat dringende medische interventies immers voorrang hebben op een niet-urgente routinecontrole. Verzoekende partijen hebben in elk geval geen klacht ingediend over deze geannuleerde afspraken. In Thessaloniki is verzoekster nooit naar een dokter of ziekenhuis geweest. Iemand van de hulporganisatie slaagde er bovendien wel in een doktersafpraak te maken in een geschikt medisch centrum maar verzoekster ging niet naar deze afspraak omdat die in de periode van de geplande bevalling zou plaatsvinden (NPO verzoeker p. 12); NPO verzoekster p. 10-11). Ten overvloede kan hieraan worden toegevoegd dat verzoeker verklaarde dat er in een vereniging van een Algerijnse man soms een verpleegster aanwezig was die af en toe verzoekster medisch onderzocht en zij aangaf dat alles in orde was (NPO verzoeker, p. 13).

Wat betreft het minderjarig zoontje van verzoekende partijen moet worden geconcludeerd dat verzoeker in tegenstelling tot verzoekster geen melding heeft gemaakt van enige psychologische problemen bij hun zoon. Zij geven aan dat er meerdere afspraken staan ingepland voor hun zoontje, maar leggen er geen documenten van neer. Er kan aldus niet worden gesteld dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland zouden worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. Voor het overige wordt geen melding gemaakt van een problematiek in hoofd van de minderjarige zoon. De minderjarige dochter van verzoekende partijen heeft de Belgische nationaliteit.

Daarnaast wijst de Raad erop dat verzoeker verklaarde werkervaring te hebben in Griekenland (NPO verzoeker, p. 9-12) en hij momenteel op zoek is naar werk in België (NPO verzoeker, p. 4). Verzoekster is een gediplomeerd verpleegkundige met een goede kennis van het Engels (NPO verzoekster, p. 4-5). Verzoekende partijen werden door sommige van hun familieleden (twee zussen en een broer van verzoekster) en personen in Gaza financieel gesteund (NPO verzoeker, p. 12, p. 15; NPO verzoekster p. 6).

In de bestreden beslissingen wordt verder nog uitvoering en pertinent gemotiveerd dat uit de verklaringen van verzoekende partijen blijkt dat zij ondernemend en zelfredzaam zijn, verzoekende partijen weerleggen deze vaststellingen niet in het verzoekschrift of in de aanvullende nota.

Daarnaast wordt er in de bestreden beslissingen terdege aangestipt dat uit landeninformatie blijkt dat een AMKA pas gedeactiveerd wordt wanneer een verblijfsvergunning verloopt, quod non in casu.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat een verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in eventuele afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *"If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription"* (UNHCR Greece, *"Living In Greece – Access to healthcare"*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, september 2024, p. 49, 50-51). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYP), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgseenheden of -centra (UNHCR, *Information Guide for Beneficiaries of International Protection*, beschikbaar op: https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 50).

Verzoekende partijen brengen geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofd van verzoekende partijen worden vastgesteld die het hen dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig hun rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat zij zouden terechtkomen in

leefomstandigheden die in strijd zijn met hun grondrechten. Aldus brengen verzoekende partijen wat betreft hun persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hen zou verhinderen hun rechten te doen gelden, verbonden aan hun status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico lopen te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

3.3.10. De Raad benadrukt verder dat verzoekende partijen nog steeds beschikken over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hen toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat hun Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat het betoog betreffende de moeilijkheden om deze te verkrijgen of te hernieuwen bij terugkeer niet dienstig kan worden aangevoerd.

Waar verzoekende partijen hebben verklaard dat zij niet meer in het bezit zijn van hun documenten (NPO verzoeker p. 7; NPO verzoekster, p. 7), kunnen zij een duplicaat verkrijgen van de gedrukte verblijfsvergunning. In de bestreden beslissingen als in aanvullende nota van verweerder d.d. 4 maart 2026 geeft de commissaris-generaal de procedure in dit verband mee:

“Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op <https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA BIP Report EN.pdf>).

Tevens blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigten van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren. Bovendien beschikt u nog over kopieën van de verblijfsvergunning en het paspoort, die een aanvraag voor een duplicaat eventueel kunnen vergemakkelijken (zie stukken 2-3 in groene map).

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.”

3.3.11. Zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt gesteld, volstaat het gegeven dat verzoekende partijen bepaalde moeilijkheden ondervonden, zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat zij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover zij volledig afhankelijk zouden zijn van overheidssteun, buiten hun wil en persoonlijke keuzes om, zijn terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat stelt te voorzien in hun meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor hun fysieke of mentale gezondheid of hen in een toestand van achterstelling zou brengen die onvereenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Het komt aan de begunstigde van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partijen verwacht worden dat zij de nodige procedures doorlopen en geduld uitoefenen vooraleer hieromtrent conclusies wordt getrokken. Zulke inspanningen blijken echter niet uit de verklaringen en gedragingen van verzoekende partijen, die slechts vier dagen na het verkrijgen van hun Griekse documenten Griekenland verlieten.

Het is voor verzoekende partijen op basis van hun verblijf van twee maanden na het verkrijgen van internationale bescherming niet mogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of gezondheidszorg in Griekenland. Bovendien overweegt de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen in dit verband op goede gronden dat:

- de intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen is ongeloofwaardig, aangezien zij na een korte tijd na de toekenning van de beschermingsstatus Griekenland hebben verlaten;
- op vlak van woonomstandigheden: verzoekende partijen beschikten tijdens hun verblijf in Griekenland steeds over onderdak met basisfaciliteiten. De inspanningen om betere huisvesting te vinden waren bovendien uiterst beperkt;
- inzake financiële middelen en werk: verzoekende partijen hebben onvoldoende inspanningen geleverd om werk te vinden of zich te integreren. De taal is geen barrière nu verzoeker al na anderhalve week stopte met taallessen en er sectoren zijn waar er geen talenkennis vereist is;
- betreffende de onveiligheid: het incident waarbij het zoontje van verzoekende partijen door een onbekende vrouw werd geslagen is afkeurenswaardig, maar bereikt de drempel van een onmenselijke of vernederende behandeling niet. Zij hebben overigens geen klachten neergelegd bij de autoriteiten. Daarnaast worden de klachten van burens over geluidsoverlast niet beschouwd als bewijs van pesterijen of discriminatie, hebben deze incidenten geen verdere politionele gevolgen gekend en zijn er geen concrete aanwijzingen voor kwaad opzet;
- inzake toegang tot medische zorg: er wordt niet aangetoond dat zij een specifieke zware kwetsbaarheid hebben. Daarnaast werd verzoeker tijdens zijn verblijf adequaat geholpen voor knieklachten;
- op vlak van onderwijs: verzoekende partijen hebben niet aangetoond dat hun kind in Griekenland geen toegang zou hebben tot kwaliteitsvol onderwijs, aangezien hun bezwaren hoofdzakelijk gebaseerd waren op het eerder besproken incident in het park en de taalmoeilijkheden van hun zoon;
- wat betreft zelfredzaamheid: verzoeker en verzoekster beschikken over voldoende autonomie en zelfredzaamheid om in hun eigen levensonderhoud te voorzien, aangezien verzoeker werkervaring heeft in diverse sectoren en verzoekster als gediplomeerd verpleegkundige met een goede kennis van het Engels over gunstige arbeidskansen beschikt. Zij hebben in Griekenland beroep kunnen doen op hulporganisaties en financiële steun vanuit hun internationale familiale netwerk;
- inzake hun netwerk (familie): er wordt benadrukt dat de aanwezigheid van familieleden in België, waaronder hun dochter met de Belgische nationaliteit, geen automatische grond vormt voor het toekennen van een internationale beschermingsstatus. Voor verblijf op basis van familiale redenen dienen zij de daarvoor bestemde wettelijke procedures te volgen, waarmee zij overigens al gestart zijn.

Verzoekende partijen volharden in hun verklaringen en verwijzen naar algemene landeninformatie, doch zij brengen geen concrete elementen bij die bovenstaande terechte bevindingen kunnen ontkrachten.

De Raad wijst erop dat uit de stukken van het dossier blijkt dat de verblijfsvergunningen (ADET) van verzoekende partijen geldig zijn tot 10 maart 2027. Verzoekende partijen zullen dan ook niet geconfronteerd worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 19-20: “Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben.”). Het fiscaal registratienummer geeft toegang tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 19). Toen verzoekende partijen in Griekenland waren, hebben zij derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee zij toegang hadden tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21: “the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the residence permit and cannot be

used until the ADET is renewed). Aangezien de verblijfsvergunningen geldig zijn tot 10 maart 2027, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum.

Hetzelfde geldt voor hun sociale zekerheidsnummer (AMKA). Verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland geen werk en huisvesting zullen kunnen vinden en zij de vereiste documenten niet zullen kunnen voorleggen voor het (opnieuw) verkrijgen of het activeren van een AMKA. Er wordt hierbij aan herinnerd dat verzoekende partijen geen bijzondere kwetsbaarheid hebben die belangrijke negatieve gevolgen hebben op het vlak van hun zelfredzaamheid en autonomie en die het hen dermate moeilijk maakt om zich staande te houden.

Uit de gedragingen van verzoekende partijen blijkt dat zij niet de intentie hadden om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en er hun rechten te doen gelden.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. Het is niet onredelijk om van verzoekende partijen, die in Griekenland werden erkend als vluchteling, te verwachten dat zij inspanningen leveren om hun levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Uit de verklaringen en het gedrag van verzoekende partijen blijkt evenwel niet dat zij doorgedreven pogingen hebben ondernomen om werk en onderdak te zoeken of om de taal te leren.

Uit het geheel van de verklaringen van verzoekende partijen blijkt dat zij beperkte stappen hebben ondernomen om hun rechten te doen gelden in Griekenland. Er kan niet blijken dat verzoekende partijen, doorgedreven stappen hebben gezet om ondersteuning te vragen aan de Griekse overheid in hun zoektocht naar huisvesting, werk of enige andere hulp. Verzoekende partijen brengen geen elementen bij die hier anders over doen denken. Zij maken dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten hun eigen wil om in de onmogelijkheid waren om hun rechten in Griekenland te doen gelden.

3.3.12. De Raad acht het niet onredelijk om van verzoekende partijen, die in Griekenland werden erkend als vluchteling en die geen blijf geven van een bijzondere kwetsbaarheid, te verwachten dat zij bij terugkeer naar Griekenland inspanningen leveren om hun levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een duurzaam bestaan uit te bouwen. Gelet op hun zelfredzaamheid, die onder meer blijkt uit het feit dat zij erin slaagden om zich in Griekenland zelfstandig te verplaatsen en om de nodige administratieve procedures te doorlopen om hun ADET en paspoort te bekomen, moeten zij hiertoe in staat worden geacht. Dat verzoekende partijen beroep moesten doen op financiële steun van hun familie, doet geen afbreuk aan het feit dat zij in Griekenland ondersteuning zouden kunnen bekomen. Los van de vraag of hun Palestijns netwerk hen momenteel (nogmaals) financieel zou kunnen ondersteunen, stipt de Raad aan dat verzoekende partijen de nodige zelfredzaamheid blijken te hebben om ook zonder tijdelijke financiële steun te kunnen voorzien in hun levensonderhoud, minstens liggen er geen overtuigende elementen of stukken voor die wijzen op het tegendeel. Er kan worden aangenomen dat verzoekende partijen in geval van terugkeer naar Griekenland niet zonder enige financiële reserve als statushouder zouden aankomen, zodat niet zonder meer kan worden aangenomen dat zij als statushouders in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie terechtkomen. Verder benadrukt de Raad dat verzoekende partijen over een netwerk beschikken. Zo hebben zij familie in België, Engeland en Turkije wonen (NPO verzoeker, p. 12, 14, 15; NPO verzoekster p. 6). Er zijn geen indicaties dat hun banden met deze familieleden heden verbroken zouden zijn. Zij tonen niet aan dat zij niet in staat zouden zijn om desgevallend, in afwachting van het in orde brengen van hun administratieve toestand, waaronder de aanvraag van een AMKA, beroep te kunnen doen op hun netwerk.

Er kan worden aangenomen dat verzoekende partijen bij een terugkeer naar Griekenland mogelijk bepaalde aanpassingsmoeilijkheden zullen kennen. Tevens kan worden aangenomen dat het van verzoekende partijen enige inspanning zal vergen om hun leven op te bouwen in Griekenland en er de taal aan te leren. Hieruit kan echter niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Wat betreft het algemene betoog dat de rechten van statushouders in Griekenland niet dezelfde zijn als deze van de eigen bevolking wat betreft toegang tot huisvesting, arbeidsmarkt en gezondheidszorg en sociale rechten, kan worden volstaan met te verwijzen naar bovenstaande analyse waarin hiermee rekening wordt gehouden, gewezen wordt op de inbreukprocedure die de Europese Commissie hierover opstartte tegen Griekenland en waarbij besloten werd dat de informatie over de situatie in Griekenland op zichzelf niet voldoende is om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. De Raad herinnert er in dit verband aan dat het Hof van

Justitie in het arrest Ibrahim e.a. reeds oordeelde dat *“in het licht van het belang van het beginsel van wederzijds vertrouwen voor het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, de lidstaten niet beletten de bij artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn verleende bevoegdheid uit te oefenen”* (HvJ Ibrahim e.a., punt 92).

3.3.13. Met het betoog inzake functionele problemen van het Helios-programma, wordt niet aangetoond dat verzoekende partijen zich bij terugkeer naar Griekenland niet zouden kunnen beroepen op andere vormen van ondersteuning door de Griekse overheden of hulp van organisaties. Voor zover zij wijzen op de vertraging waarmee statushouders geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, is die situatie niet op hen van toepassing nu zij heden nog over geldige Griekse verblijfsvergunningen beschikken, alsook over geldige Griekse vluchtelingenpaspoorten en niets hen eraan in de weg staat om, eventueel met ondersteuning, een verlenging van hun ADET tijdig aan te vragen. Bovendien kan, gelet op de informatie die verzoekende partijen zelf aanreiken en die heden beschikbaar is, aangenomen worden dat verzoekende partijen weten welke de daartoe te ondernemen stappen zijn. Dat verzoekende partijen in de toekomst desondanks niet in de mogelijkheid zouden zijn om hun ADET (tijdig) te laten vernieuwen en daardoor in concreto in de problemen zouden riskeren te komen, kan aldus hoegenaamd niet worden gevolgd en kan niet worden toegeschreven aan de volgens hen onredelijke duur van de procedure in België.

3.3.14. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen geen verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen over de documenten die zij hebben neergelegd bij het CGVS, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als reden waarom hun verzoek niet niet-ontvankelijk kan worden verklaard. De neergelegde documenten en verwijzingen die met de aanvullende nota's werden neergelegd, wijzigen niets aan bovenstaande vaststellingen nu verweerder zich correct heeft gebaseerd op pertinente informatie die bovendien actueel blijkt te zijn.

3.3.15. Dat er in Griekenland, hoe betreurenswaardig ook, sprake is van racisme en discriminatie, is op zich niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Griekenland aannemelijk te maken. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoekende partijen niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

Waar in het verzoekschrift wordt verwezen naar ernstige feiten die hun zoon zou hebben meegemaakt nadat de internationale beschermingsstatus werd toegekend, staat in de bestreden beslissingen het volgende te lezen:

“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat uw zoontje als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer is geworden van een incident met een derde moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. U verklaarde dat uw zoontje zonder reden geslagen werd door een onbekende vrouw in het park, waarna een Griekse man boos was op de vrouw en bereid was te getuigen voor jullie (NPO man, p. 10). Dit gedrag van de vrouw is uiteraard afkeurenswaardig, maar een dergelijk eenmalig incident kan niet als onmenselijke of vernederende behandeling beschouwd worden. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u en uw vrouw naar aanleiding van deze ervaring geen pogingen hebben ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. U verklaarde dat de vrouw die uw kind sloeg dreigde de politie te bellen en dat u dacht aangifte te doen als de politie zou komen, wat niet gebeurde (NPO man, p. 10). Uw vrouw zei dan weer dat jullie dachten dat de politie zou komen omdat de man die het gedrag van de vrouw afkeurde de politie belde (NPO vrouw, p. 11). Wat er ook van zij, jullie hebben zelf geen stappen gezet om een beroep te doen op de autoriteiten. Het is niet aannemelijk dat jullie niet wisten dat het mogelijk was om zelf naar het politiebureau te gaan (NPO vrouw, p. 11). U verklaarde voorts dat de bureaus in jullie eerste woning de politie belden omdat jullie zoontje lawaai maakte (NPO man, p. 12). Dit heeft geen verdere gevolgen gehad, de politie is niet naar jullie gekomen na deze klachten en jullie zijn enkele dagen later verhuisd. Er is geen enkele concrete indicatie dat de bureaus klacht indienden om jullie te pesten of te discrimineren, zoals u beweerde (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5).”

In de bestreden beslissingen wordt dan ook terdege opgemerkt dat dit incident niet representatief is voor hun latere situatie als begunstigden van internationale bescherming, waaraan volgens het Unierecht verschillende rechten en voordelen verbonden zijn.

Er wordt verder opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. In navolging van de verwerende partij benadrukt de Raad dat, hoewel betreurenswaardig, dit incident geen bedreiging vormt van hun leven of fysieke integriteit en aldus kan ook niet gesteld worden dat dit wijst op vervolging of ernstige schade.

Wat er ook van zij, verzoekende partijen tonen met hun betoog niet aan dat zij als statushouders in de onmogelijkheid verkeerden om deze omstandigheden aan te klagen bij de bevoegde autoriteiten in Griekenland, dat hen internationale bescherming verleende, en evenmin dat zij dit in geval van terugkeer niet zouden kunnen doen.

Verzoekende partijen tonen geenszins aan dat zij actueel niet zouden kunnen terugkeren naar Griekenland en dat zij er de hun verleende bescherming evenals de daaraan verbonden rechten niet zouden (kunnen) genieten. Hieruit kan niet blijken dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat stelt om te voorzien in hun meest elementaire behoeften.

3.3.16. De verwijzing naar nationale en internationale rechtspraak is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielpprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift en de aanvullende nota van verzoekende partijen, waarbij naar verschillende rapporten met algemene landeninformatie wordt verwezen en naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de gebreken inzake ondersteuning (hetgeen in bovenstaande analyse ook mee in rekening is genomen), volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partijen als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerden dan wel bij een terugkeer dreigen terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waartoe verzoekende partijen in gebreke blijven.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen niet verwijst naar de COI Focus "*Aide au migrants*" zodat de kritiek hierop in de aanvullende nota van de verzoekende partijen in casu niet dienstig is.

3.3.17. Daar verzoekende partijen internationale bescherming genieten in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. In deze omstandigheden blijkt niet dat verzoekende partijen zich nog dienstig kunnen beroepen op (een schending van) de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, die betrekking hebben op het beoordelen van de nood aan een internationale beschermingsstatus. Aangezien verzoekende partijen internationale bescherming genieten in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. In deze omstandigheden is de verwijzing van verzoekende partijen in het verzoekschrift en in de aanvullende nota naar de (verslechtering van de) algemene veiligheidssituatie in Gaza, de onmogelijkheid van het verkrijgen van hulp van UNRWA, en rechtspraak in dit verband, hoe betreurenswaardig ook, niet dienstig.

De beoordeling of verzoekende partijen een gegronde vrees hebben voor vervolging of een reëel risico lopen op ernstige schade in hun land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoekende partijen toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekende partijen zijn op dit punt in gebreke gebleven.

3.3.18. Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoekende partijen geen elementen hebben aangebracht waaruit blijkt dat van hen niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat zij zich beroepen op de beschermingsstatus die hen in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat hun grondrechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd.

Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden van verzoekende partijen verhinderen. Hun verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard. Een schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.3.19. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens de persoonlijke onderhouden kregen zij de mogelijkheid uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in hun specifieke situatie niet van toepassing is en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze zijn gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.3.20. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest, wordt erop gewezen dat uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekende partijen geen elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij een ernstig en reëel risico lopen te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling bij terugkeer naar Griekenland. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.21. Waar verzoekende partijen in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

A. DE SMET